

המועצה המקומית קרית-יערים (טלזסטון)

פרוטוקול ישיבת מועצה שלא מן המניין 04/2025
שהתקיימה בחדר הישיבות במועצה ביום חמישי יח' אלול תשפ"ה 11 בספטמבר 2025

נוכחים:

יצחק רביץ ראש המועצה
אורי פוקס סגן ראש המועצה ומ"מ
אחיעזר פרקש חבר המועצה
חיים שפירא חבר המועצה
דוד קניאל - חבר המועצה
שי נגיד חבר המועצה
אסף נגר חבר המועצה

משתתפים:

אבי רוטנברג- מנכ"ל המועצה באמצעות zoom
צביה פינקל- גזברית המועצה באמצעות zoom
עו"ד לינוי ג'ובני - יועמ"ש המועצה באמצעות zoom

נעדרים:

אברהם וינטרוב חבר המועצה
ישראל נדר- חבר המועצה

על סדר היום:

- הצעת החלטה כפי שהוצעה ע"י חברי המועצה המגישים, ה"ה דוד קניאל, ה"ה אורי פוקס, ה"ה אחיעזר פרקש, ה"ה חיים שפירא:
1. חברי המועצה מביעים את אכזבתם הקשה מאי השלמת עבודות השיפוץ והבניה במוסדות החינוך ביישוב בטרם תחילת שנת הלימודים.
 2. המועצה תפעל באופן מיידי להשלמת עבודות השיפוץ בת"ת עטרת שלמה.
 3. המועצה תפעל באופן מיידי להעברת הקראוונים בחצר ת"ת עטרת שלמה למקום אחר ביישוב באופן שלא יפריע לפעילות תלמודי התורה והגנים ביישוב.
 4. המועצה תעביר לכלל חברי המועצה, בתוך 3 ימים, פירוט של ההוצאות שהוצאו, כולל פירוט של הזמנות עבודה שיצאו ושריונים תקציביים שבוצעו/ יבוצעו על ידי המועצה לשיפוץ תלמודי התורה ביישוב ולפינוי מתחם הכרם.

יצחק רביץ: ישיבת מועצה שלא מן המניין, רביעי 2025. הגיעה בקשה מכמה חברים. בבקשה, מי מהחברים רוצה להציג? מי מהחברים החתומים לא רוצה להציג?

חיים שפירא: אתה רוצה להביא לי את הטקסט רק? אכפת לך? נקרא ביחד איתך. סדר היום, דיון בהיערכות לפתיחת שנת הלימודים תשפ"ו, בבקשה שהגשנו. הבקשה שהגשנו, ביקשנו לדון בכמה דברים. דבר ראשון, הייתה הגדרה כללית, אני אשמח אם יש שם את הנוסח של הבקשה. היה את הנושא של מוכנות המועצה לפתיחת שנת הלימודים. יש פה ביישוב שלוש בתי ספר. תפארת יהודה, עטרת שלמה, ובית ספר יסודי לבנות, אוהל חסיה. בכל אחד מהם היו אתגרים למועצה. שבעיניי, שיחסית אני מעורב, אני חושב שהמועצה עמדה באתגרים, אבל עדיין יש דרישה, טענות של התושבים שלא כולם מודעים לאתגרים שלא כולם מודעים לאתגרים שניצבו לפתחה של המועצה, אבל כן חשוב לשמוע את התשובות של ראש המועצה לפרוטוקול, וזו אחת הסיבות שביקשנו לכנס את הישיבה של המועצה לפרוטוקול, כדי שהתושבים ישמעו וזה יהיה פומבי ומפורסם. עניין אחד זה, אני קצת אפרט, עניין אחד, העניין המרכזי שהזעיק חלק מהתושבים. זה החצרות בעטרת שלמה, כפי שידוע, תלמוד תורה תפארת יהודה התפנה מהבניין. ועטרת שלמה התרחבה לשארית הבניין. יש שם חצר גדולה בגודל של סדר גודל של 600 מטר, 550 מטר. וישיבת כתר תורה הניחה שם קרוואנים. דבר שגרר קצת תגובות.

המועצה המקומית קרית-יערים (טלזסטון)

דוד קניאל: בישיבה היא נכנסה. תנו להם להניח שם.

חיים שפירא: עובדתית, עובדתית מונחים שם קרוואנים של ישיבת כתר תורה ובגלל שהזכרנו, שנייה, בגלל שהזכרנו את ישיבת כתר תורה, אני רוצה לתת פה פתיח. לכל הנושא הזה, שלא יצא לעז. שלא יצא לעז, שלא יגידו, אמרו דברים. ואודה, ולא אבוש, ואגיד אפילו יותר מזה. בהתחלה לא הבנתי את החשיבות של הישיבה ליישוב. בסדר, אני צעיר, מה אני יודע? לאט לאט שמעתי אנשים והרגשתי בפועל. ואני יכול להגיד שהישיבה נמצאת פה שלוש שנים? שנתיים וחצי. שנתיים וחצי. בוא נגיד שבשנה וחצי האחרונות שאני קצת מעורב בענייני ציבור, אני ממשיך. בשנה וחצי האחרונות שאני קצת מעורב בצורכי ציבור, אז אני נוכחתי לדעת כמה הדבר הזה חשוב. אני חושב שרוב, אני הוכחתי כמה הדבר הזה חשוב, אני רואה בעצמי לראות את הבחורים עומדים שם במרפסת, אני לא נמצא שם בבית מדרש, לראות אותם עומדים במרפסת של המאהל בני האישי ומדברים בלימוד, פשוט מחזיר לי את הגעגוע לימים שהייתי מדבר בלימוד במרפסת של ישיבת פוניבז'. ואני לא חושב שאף אחד מחברי המועצה, כל הקשת הרחבה שמייצרת התושבים והיישוב, יש לו משהו נגד הישיבה ולכן חשוב לי להדגיש את זה. אנחנו רוצים את הישיבה, מוכנים שהישיבה תהיה פה, שמחים שהישיבה תהיה פה, מקווים שזה יהיה ישיבת הדגל של הציבור החרדי הליטאי ודאי. וזה יהיה תפארת לשער לירושלים. ואחרי שזה נאמר, אז אני חוזר לעניין, הונחו קרוואנים של ישיבת כתר תורה בחצר, שבאופן טבעי והשכל הישר היה אומר שזה אמור להגיע לחדר של עטרת שלמה שיש שם כבר היום. עד היום הייתה חצר קטנה ומצומצמת, יכול להיות שהיא עומדת בנהלים, אני לא חושב שזה מבני ציבור חדשים עומדים בנהלים האלו, בגודל של חצר לתלמיד.

דוד קניאל: חלק מהחצר גם נלקחה לגני ארבע.

חיים שפירא: כן, חלק מהחצר גם נלקחה לגני ארבע, אחרי זה אתה אפרט. פנו אליי הורים, פנו אליי רבנים, הלכנו לבדוק שם, הלכנו לזה, ראינו את זה. יש שם גם את הנושא שהבנייה לא הסתיימה. דיברנו עם ראש המועצה לעניין, קיבלנו תגובות, אני מאמין שהוא ייתן פה יותר סקירה לפרטים. בנושא הזה, התוצאה הסופית זה שברגע שפרויקט הבנייה יסתיים, יצא שהחצר בפועל, מטר פר תלמיד, תהיה אולי אפילו יותר גדולה ממה שהייתה. אבל דבר ראשון, זה פתרון בדיעבד. זה דבר ראשון.

חיים שפירא: דבר ראשון זה פתרון בדיעבד, ודבר שני זה שבפועל ההוצאות האלו נפלו על המועצה, ואנחנו שמים לב שבתקופה האחרונה, הרבה פעמים יוצא שאיכשהו אילוצים, המועצה פשוט זה הארנק של פרויקטים לבנינוי פה. ויוצא שהמועצה, קרי התושבים, האברכים שהם בני תורה, לא פחות מתלמידי הישיבה, מממנים פרויקטים אפילו שזה מתב"ר. לצורכי הישיבה, ושוב, עדיין לא אומר, אני אישית מחזיק תורה, אני תורם. אני לא אגיד את הסכומים, אבל אני תורם סכומים מאוד מכובדים כל חודש בשביל להחזיק תורה, ואני ממש ממש אין לי שום דבר נגד הישיבה, ואני אפילו מוכן לתרום לישיבת כתר תורה אם הרב אברהם אברמוב אחרי זה יקרא את הפרוטוקול, מוזמן לפנות אליי. אבל לממן, למשל, בניית החצרות היום בחדר, זה מימון מכספי התושבים. כמה זה עלה אני לא יודע להגיד, כי גם זה מתוך תקציב הכללי של הבינוי, ה-2.5 מיליון שאושרו לטובת פתיחת, לא, אני מאמין שזה נכנס באותו תקציב של פתיחת שנת הלימודים שאושר לפני כמה חודשים, 2.5 מיליון שקל. כלומר בעצם החצר הזאת יכלה להיות בנויה, הייתה מוכנה לשימוש, בפועל הישיבה נכנסה, בעצם הכשרנו שטח בתמורת זה. אז צריך לקרוא לילד בשמו ולהגיד את זה. ותושבי היישוב כולל אלו, שהם החסידים הכי גדולים של הישיבה, אני לא בטוח שהם היו מוכנים שיצאו כספים מהכיס שלהם, ממש מהכיס שלהם, כי זה לא מהכיס שלהם ואיפשהו זה נעלם. בפועל יש פרויקטים שאנחנו יודעים שהייתה בעיה של מימון שלהם. לדוגמה, היה את הנושא של הסעת תלמידים מבתי ספר מחוץ לישוב. אין למועצה כסף. היה, היה פה לפני כמה חודשים, אסי נגר הציע עניין של טיפול בנוער נושר, יש תקציבים, יש, אם היה כסף, הכסף הזה יכל ללכת למטרות נעלות, מטרות להעצים נפשות, לא יודע, בלי סוף. אז נכון, אני רואה שרוב דוד, אני רואה שרוב דובי התקציב היא עושה לי,

אסף נגר: סדר העדיפויות פה, עומד בטעות אחת גדולה. סדר העדיפויות פה, זאת אומרת של הנוער, של הילדים, של אפילו של הקשישים ואפילו של כל צורכי היישוב, עומד בשורה התחתונה ומעל נמצא אך ורק תפעול למען הישיבה הקדושה.

חיים שפירא: אני מסכים, האמירה הזאת היא נכונה בהגדרה.

המועצה המקומית קרית-יערים (טלזסטון)

חיים שפירא: האמירה שלך היא נכונה עובדתית, האמירה שלך נכונה עובדתית, אבל אני לא רוצה שיישמע שכאילו, סדר עדיפויות, עדיפויות.

אסף נגר: מה שאני רוצה להוסיף, חברים, 31, אם אני לא טועה למאי, אנחנו אישרנו את כל התמיכות של כלל המוסדות על סך של 1.2 מיליון, משהו כזה, כמה זכור לי. ביקשנו מראש המועצה והובטח לנו שבראשון לשישי כבר תיכנס הפעימה הראשונה. הפעימה הראשונה, אני אגיד לך למה זה קשור, כי יש לנו מוסדות עוד תורה שאנחנו צריכים להשקיע בהם ולתת להם. אתם קיבלתם את הכסף? כמוסד?

יצחק רביץ: שנייה, יש דיון על פי בקשת ארבעה חברים, רק על זה מתמקד הדיון, אם אתה רוצה לדבר על הנושאים שלשמם כונסה הישיבה אז בבקשה. דברים אחרים אפשר לדבר בדיון אחר.

אסף נגר: אני לא מדבר על המוסדות האחרים, המוסד הזה, מוסד כתר תורה, כמה שהוא קדוש וטוב ובאמת נחמד, אני מכיר גם כן את הבחורים שמה, המועצה משקיעה גם בתשתיות, גם בשטחי ציבור, וגם במימון כתוצאה מהעבודות האלה, כמו שאתה אומר מה 2.5 מיליון, אני לא יודע, ואני אשמח שראש ראש המועצה יגיד לנו כמה כסף יצא מזה בשביל זה.

דוד קניאל: אנחנו אמורים לקבל ניירות לפי ההצעה החלטה.

אסף נגר: בזמן שמוסדות אחרים, תמיכות שצריכים לקבל, אני לא יודע עדיין אם הם קיבלו. זה ההקשר שלי בעניין הזה.

חיים שפירא: אז אני אמשיך, אני אומר ככה, התחלתי להגיד, כספים יוצאים מכספי התושבים וגם תושבים שתומכים בישיבה ומוכנים ורוצים אותה עדיין, שהם צריכים לדעת שזה על חשבון דברים אחרים, דברים שממש, היה פה, שוב, היה, יש נוער נושר שצריך לטפל בו, כמעט כל אנשי המקצוע שמדברים איתם במועצה וגם הרב רביץ בעצמו, שאין חולק שהוא עושה פה דברים. התקציבים, התקציב, הרב רולניק, אני מצטער, אני, לא נגמור ככה. גם ככה לא נגמור, אבל לפחות שזה יהיה קצת, זהו. יש דברים שהם ראשונים במעלה ואין להם תקציב והם נבלמים ובסוף יוצא שאנחנו מוציאים כספים בצורה קצת עקומה. ואני אומר פה והאמירה הזאת גם חשובה כלפי הישיבה וכלפי הרבנים של הישיבה ואני מוכן להגיד את זה גם באופן אישי ואני עומד מאחורי הדברים ובהקלטה ואני גם מתכנן באופן יזום, לפנות לכוחות והרבנים שעומדים מאחורי זה, המועצה, חברי המועצה, הרב רביץ, שנושא, ואני לא חוסך בשבחים עליו, הוא נושא את עול הישיבה, ואפילו שמעתי משפט שאני חושב מדויק, הישיבה היא ישיבה שהרב רביץ הקים. תחידך, רב יצחק שנייה. ואני אומר, ועוד הערה, רביץ ותושבי קרית יערים. אז אני אומר,

חיים שפירא: צריך, הם צריכים להבין דבר אחד, גם מצידם, אני שוב, אני לא איש השקפה ולא איש זה, ואני יודע שגדולי ישראל עומדים מאחורי הישיבה הזאת, ובטוח לי שהם רוצים, טוב, אבל אני חושב שיש פה אפילו חששות של גזל. לא מקימים מקום תורה מגזל. אני יודע שיש סיפורים על הלפנוביץ' הרוב שקיבל כסף ממישהו, אז הוא בנה מזה שירותים, כי צריך שהכסף הזה יגיע למקום טהור. זה מגיע, לא יודע היום, אני עדיין אופטימי שזה יהיה זה. ברור לי, ברור לי שכל גדולי ישראל שעומדים מאחורי זה, אם היו יודעים שפירושו שכסף שיצא, שאמרנו להורים, אמרנו לתושבים שאין להם כסף, הלך להכשיר שטח לישיבה, בזמן שהרי כולם אומרים את זה, ואמרתי את זה גם לרבי יצחק בזכויות פרטיות, הרי כולם אומרים שהרב אברמוב מגייס כספים, הוא יהודי עשיר, הוא מצליח לגייס כספים מכל הגבירים, להביא כסף להקים ישיבה, בסוף מה יוצא? אנחנו הגבירים הכי גדולים, יכול להיות שהכסף של המועצה מכספי התושבים השקיע בשביל הישיבה. זה יותר מהכסף שהוא השקיע פה. מישהו בדק את זה? אפילו אנחנו לא יכולים לבדוק את זה. אז זה הנושא של עטרת שלמה, שההורים, יש לי פה, לא העברתי את זה, לא הספקתי להדפיס, אבל יש פה, אני רק רוצה להקריא. מכתב שחתומים עליו שלח לי תושב לפני יומיים.

חיים שפירא: מכתב שחתומים עליו, הוא שלח לי במייל נפרד חתימות של ההורים, אבל אני רוצה רק להקריא. את הנוסח, אני אעשה את זה מהר, לקח לי יותר מדי זמן. לכבוד חברי המועצה שיחיו, ראשית כל יישר כוח על כל פועלכם ללא עייף למען היישוב, נא להעלות בישיבת המועצה ביום חמישי, החצרות, שזה עכשיו דיברנו. גני ארבע, אני לא זוכר בדיוק את הפרטים, אבל בגדול אם אני לא טועה, גני ארבע ירדו למטה, הכניסה דרך הירידה למחלקת

המועצה המקומית קרית-יערים (טלזסטון)

שפע. היה שם בעיה עם הכניסה, אני מבין שזה עניין זמני שאמור להיפתר, אבל עדיין הורים מתלוננים בצדק, אני מבין שאולי זה גם לא בטוח, נשמח גם לתגובת רבי יצחק על זה. שזה אגב, אני רוצה להגיד, בעיניי, יכול להיות שאני טועה, הנושא הזה הוא נושא יחסית קטן, אבל שוב, זה מצטרף, בסוף התמונה הכללית היא שמשוהו, הגישה האחורית זה גם קשור לגני ארבע אם אני לא טועה, נכון? שהכניסה לשם, הכניסה לגני ארבע זה מסביב? אין בעיה, תענה על זה גם. השיפוצים הכלליים שעדיין מתבצעים במתחם החדר, זה גם חשוב. החצרות, שוב, מצורף חתימות של הורים תושבי המקום המביע את ההיקף של מה שקרה עם החצר. אני מבין שלמועצה יש שיקולים כאלה ואחרים ואין בכוחנו להכריע מה קודם למה. אלא שהתחושה הרווחת אצל הרבה תושבים שהינם הורים לילדים בחדרים, שנעשה עוול כלפיהם בעדיפות הישיבה על פי החדר בניין החצר, ואנחנו לא מדברים פה על פני החדר בניין החצר, ואנחנו שוב לא מדברים פה על הורים ש, אפשר להגיד להם מילים כמו מודרניים או לא, אז מדובר פה בסמנה וסלטה של בני היישוב וחלקם, יכול להיות שאפילו יש מיישיבים בישיבה ואחים שלומדים שם, אף אחד לא מחפש להצר את צעדיה של הישיבה או שחס ושלום תרצה, שלא תרגיש פה בנוח ואולי ישקלו לעבור למקום אחר. אדגיש שאנחנו, אדגיש שאנו, מעריכים ורוצים בקיום הישיבה ביישוב, אך בד בבד מבקשים לתת עדיפות לאנשי המקום, בפרט שמדובר על תלמוד תורה של ילדי היישוב. בסוגריים, כל שימוש באמירה שמדובר באנשים שמתנגדים לישיבה מופרכת מעיקרה, כולם פה פה אחד מעריכים ושמחים בישיבה ובקיומה, וכל אמירה אחרת בנידון נחשבת לצינית ושימוש פוליטי ולא ענייני. אני רוצה לשים פה הערה שלי. פעם ראשונה שאני קורא את המכתב הזה. אחר שנעשה, קיבלתי את זה אתמול, אבל הסתכלתי מלמעלה. אחר שנעשה מה שנעשה, וככל הנראה אין דרך לפנות את הקרוואנים, מן הראוי היה לפנות את ילדי החדר בחצרות גדולים יותר ורחבים יותר, לדוגמת מה שהיה בחדר של תפארת. כגון על גג של כל החדר מודגש וכדומה. שהתושבים ירגישו שהינם ראשוניים לכל השיקולים ולא שהמועצה תצא ידי חובה בכמה חצרות קטנים שספק מה אפשר לשחק שם. דגש נוסף ומשמעותי, שהבטיחו שתוך כמה ימים כל החצרות יחונכו בינתיים נראה רחוק מבר ביצוע, חלקם בשלבים ראשוניים וחלקם עדיין לא התחילו להכשיר גם ליעודם. גני ארבע, חבל על דאבדין. גני ארבע במתחם הקרוואנים היה מקום מרווח שענה על כל הצרכים של גן. ולא ברור למה פיננו אותם משם לגנים קטנים ומוזנחים, חצר שאינה משתווה כלל החצרות שהיו. וגם אם יפצו ויעבירו אותם לבניין החדש, למה לא השאירו אותם בקרוואנים בינתיים? מה שהיה חוסך המון אגמת נפש. ואם יש טענה שהיו צריכים לפנות שם את השטח, נראה שדווקא הקרוואנים הלכו. והוכשרו לבתי כנסת ואז שופצו למטרות אלו, מודה שאני לא מכיר את הפרט הזה. נזכיר שגם היו כמה ימים שהתחילו ב11 מחמת חוסר הכשרת עניינים, מה שגרם להרבה הורים להפסיד יום עבודה עקב חוסר התארגנות של המועצה. והיא עמידה בלוח הזמנים. הגישה האחורית כותרת. הגישה לגני אבא לא הייתה מוכנה בתחילת שנת הלימודים ועדיין אינה ראויה להגעה, הן ברכב, הן ברגל, לא מבחינה בטיחותית ולא מבחינה אנושית. אין מדרכה, זה מחליק, תלול, עמוס בחפצים מסוכנים של המועצה, הוא משמש כאזור לוגיסטי כמחזור ועוד של המועצה.

אסף נגר: אני רוצה רק להוסיף שכבר לפני כמה חודשים ביקשתי מהמועצה וגם מראש המועצה, יש לנו אומדן שהאומדן להשמשה בשביל בית יערים של לסדר את הכבישים ואת המדרכות, שם האומדן מגיע ל70 אלף שקל. זה האומדן של לטפל רק בזה. ומזמן ביקשנו את זה, אבל שוב, סדרי עדיפויות פה.

חיים שפירא: בסדר, השיפוצים, החיידר בתחילת שנת הלימודים ועדיין בחלק ממנו היה נראה כאתר בנייה כולל מקומות ודרכי גישה מסוכנים, פועלים ערבים שעובדים במתחם. שי נגיד הצטרף לישיבה, כל הנייל לא מבטיח כלל את ביטחון הילדים, מעבר למה שמפריע את הלמידה הרציפה, שגם ככה קשה בתחילת שנה. מיותר היה להוסיף לכך גם את קשיי השיפוצים והבנייה, דבר שיכולים לחסוך. אם היו פועלים בישרות ומשאירים את החצר האחורית לחדר ואת הקרוואנים של גני ארבע בקרוואנים, שכנראה בגלל שיקולים אחרים הופנו לטובת דברים אחרים, הישרות הייתה מונעת המון כעס ותסכול מצד הילדים, ההורים והנהלת החדר. וברכת שנה טובה והצלחה הבאה בכל מעשה עדכם, שהשם ייתן לכם כוח לעשות חי לעוד שנת עשייה מבורכת ומוצלחת. המלצה אישית מכותב השורות, שמעבר לפתרונות שיינתנו על ידי המועצה, שהמועצה תפרסם התנצלות על מה שהיה, מה שפגע מאוד בתושבים. אחרי שקראתי את זה אני רק רוצה להגיד דבר אחד באופן אישי וגם לפרוטוקול וגם יש פה תושבים, אני באופן אישי מרגיש מאוד מאוד לא נוח שאנחנו כאילו מחצים פה ושמים את ראש המועצה על הגריל. אני קטונתי, ויש לו זכויות עצומות, ואני בטוח שלא הייתי יכול להתקרב לקרסוליים בכלל, לנהל כזה פרויקט של פתיחת שנת הלימודים, והוא עושה את זה כבר שנים. ואני רוצה להדגיש שהישיבה שאנחנו זימנו כמה חברי מועצה את הישיבה הזאת, בגלל שאנחנו רוצים להיות ישרים גם כלפי התושבים וגם כלפי ראש המועצה, ולכן גם אני מדגיש את זה. היה משהו שפספסתי?

המועצה המקומית קרית-יערים (טלזסטון)

דוד קניאל: לי יש משהו כאילו, זה בערך לדעתי, ואני אומר אותם, אני לא דיברתי עם אף אחד על זה מקודם. אני אומר מה שלי מפריע בכל התהליך ומה ששמעתי מההורים. כמובן, הבסיס הוא כמובן מה שההורים שם כתבו, פחות או יותר, יש עניין של צהרונים שאולי נדבר על זה תקף. שקשור אולי, כן קשור לבינוי, לא קשור לבינוי, אין לי מושג. בכל אופן, ההתרשמות היא שאני בטוח שישבו עם המהנדס וישבו עם אנשים וכל אחד, עובדי המועצה עבדו מאוד מאוד קשה לפתוח את השנה.

חיים שפירא: ורבי יצחק לא יצא לחופש. אבל אני אומר,

דוד קניאל: אין לי ספק ואני לא רוצה, ולא יכול גם להחליף אותו. אני אומר, טוב, אני לא יכול להחליף אותו, כי אני לא הייתי עומד בזה, בחצי מזה. אבל אני חושב שיש דברים שאפשר לשפר, שאפשר ללמוד לשנים הבאות. ולמקרים הבאים, וכן, אנחנו אומנם לא היינו חברי מועצה ואין לנו ניסיון כזה גדול במועצה או בפתיחות שנת לימודים וכולי וכולי, רק מצד של לומדים, אבל ההתרשמות היא לקחו את הדברים הקלים ופתרו את זה בצורה הכי, נגדיר את זה, של מי שהכי שותק או הכי, אני לא רוצה להגיד עלובי החיים, זו מילה לא יפה ובאמת לא הכוונה חס וחלילה. אלה שהכי פחות יכולים לפתוח את הפה, שזה הילדים וכמובן ההורים בעקבותיהם, כי ההורים יש לפעמים כל מיני אילוצים שהם לא יכולים, כי היו כל מיני אפשרויות, מה שאני שמעתי, ראש המועצה תקף אולי יגיד, היו כל מיני אפשרויות לשים את הקרוואנים במקומות אחרים, אבל פה הם איימו שיזמינו משטרה ופה, ואמרו שתוך דקה נפנה את זה עם משטרה, ופה אמרו שמנהל מקרקעי ישראל יבוא תוך 5 דקות. אז איפה יש? אז שמים לפה, שאף אחד לא יפנה את זה. ההורים יגיעו תוך 5 דקות. ההורים יגיעו תוך 5 דקות, שישארו בצד. אז לכן אני אומר, היה מן הראוי לעשות התייעצות עם נציגי הורים, לעשות את זה קצת, אני חס וחלילה אפשר גם עם חברי המועצה אולי, שבכל אופן כל אחד בקהילה שלו הוא פה, ולאנשים שנמצאים אצלו בקהילה, כולנו נציגים של קהילות. וזו המטרה העיקרית של חברי המועצה, זה לייצג את הקהילות שלהם, לא מבחינה פוליטית ולא להשיג להם כסף רק ולא להשיג להם גיובים, מועצה דתית או זה, או כמו שזה גם דברים אולי חשובים, אבל בסדר, כבודם במקומם מונח. פה יש משהו שהוא, איך אומרים, שלחו אותנו, ואנחנו רוצים להיות שותפים לדבר הזה. כלומר, אנחנו מבינים שאנחנו לא מהנדסים. ואנחנו לא זה, קצת חכמים פה או שם, יודעים, בכל אופן, יש פה אנשים שניהלו מערכות מסוימות, אנשים שהיום מנהלים מערכות מסוימות, אנשים שקצת מבינים פה, מבינים שם, אי אפשר להגיד להם אתם לא מבינים, אני ניסיתי הכל. אנחנו ניסינו הכל לעשות עם צוות המועצה המכובד והזה. יש פה לפעמים ניואנסים שה... חברי המועצה, לא חברי המועצה, עובדי המועצה, כמה שהם חשובים ועובדים קשה, לא מודעים לה, אולי. ואולי בשיחות ובפגישות, ההרגשה היא שזה הנחתות שאי אפשר, שלא ראוי לקבל אותם, כיוון שההורים רוצים בדברים כאלה אקוטיים וחשובים לילדים שלהם, שזה הדבר שהכי אנשים רוצים להשקיע בהם והכי חשובים להם בחיים. רוצים להיות שותפים כשפוגעים בהם. עכשיו, פוגעים זו מילה חזקה מדי, אבל הם מרגישים נפגעים. ברגע שאתה אומר, תשמע, אתם ילדים סוג, תסלחו לי, ד', ג', ד' אם לא יותר למטה, אז זו הרגשה לא נעימה. אולי אין רצון בכוונה לעשות את זה, אבל זו ההסתכלות. וזה לא צריך להיות ככה. עם כל הכבוד, וחס וחלילה אני חוזר שוב, אין שום בעיה בישיבה וזה לא קשור. אפשר למצוא, היה לדעתי, אבל אני אומר, אבל לפחות, גם אם אומרים חיפשנו חיפשנו ולא מצאנו פתרונות, לעשות את זה ביחד, להגיד תשמעו, אתם חושבים שיהיה לכם עוד, חצר, לא יהיה חצר, אבל נעשה לכם חצרות אחרים. נכון שהחצרות הן לאטה של מטר על 50 מטר אורך, אבל על מטר רוחב, כמו איזה אחד מהלאטס שם. אז מקסימום ילכו ויתקעו בקיר, מה קרה? לא קרה כלום, שיחקו כדורגל, בלטה הזה שהוא מטר רוחב, אבל זה חצר וסטנגה. ואם נחבר ביחד את ה-10 מטר האלה פלוס ה-10 פלוס הזה, יש לנו אפילו יותר מ-600 מטר. שהיה קודם, רק זה 600 מטר שחצר גדולה תקנית וזה,

חיים שפירא: בסדר, זה למשל טוענים שהחדר מעדיף את זה

דוד קניאל: אני לא יודע אם החיידר מעדיף, תשאל את ההורים. בוא נשאל את ההורים.

יצחק רביץ: רגע, דוד, סיימת?

שי נגיד: לא, יש פה, יהודי, אני שואל באמת כאילו, בסוף זה חיידר פרטי.

דוד קניאל: אז תן לי לדבר, אני התכוונתי לדבר על זה. אני רוצה, זה נושא שרציתי לדבר, רשום לי. אני אומר, אז זו נקודה של שיתוף החברים, שיתוף ההורים, שיתוף חברי המועצה, אני חושב שזה היה נותן יותר לגיטימציה גם

המועצה המקומית קרית-יערים (טלזסטון)

למועצה, גם למועצה להגיד הנה ישבנו, דיברנו, ככה הוחלט, ככה רצינו, נכון שלא כולם יהיו מרוצים, אבל זה במידה הכי רע במיעוטו. עכשיו, אני מראש אומר, אני לא בא בטענות למועצה, כי בכלל יכול להיות שהמועצה לא צריכה בכלל להשתתף בדברים האלה, כמו שדיברת אתה גם כן, ובכלל לא מדבר על הישיבה בכלל, מדבר על כל השיפוצים. כן, כל הבינוי שלה.

חיים שפירא: ההורים הרי משלמים שכר לימוד.

דוד קניאל: ההורים משלמים שכר לימוד, העמותה בשביל זה יש לה שלט גדול כזה שכל כביש ירושלים תל אביב רואה אותה. אבל איך אומרים, זה מיד שמו ולזה מיד היה כסף. לשפץ שירותים, כן? הם לא חושבים אפילו שצריך לעשות את זה, מסיבה שהיא מסריח, מה אכפת להם? הילדים שבויים, כולם שבויים. הבעיה שלי, שברגע שהמועצה כבר לקחה על עצמה את הדברים האלה, אולי לא בצדק, אולי לא כמו שצריך, לא צריך מבחינה זה, אני לא נכנס, כולנו רוצים לעזור לילדים. וכולנו רוצים שיהיו להם שירותים טובים וכולם רוצים, אבל אולי הדברים שמישהו החליט שצריכים, זה לא הדברים שההורים צריכים. עכשיו, אם הייתה פה איזושהי הנהלת חידר כמו שצריך, שהייתה יושבת, מדברת עם ההורים חלק וזה, היא אומרת אני מביא ככה, המועצה מביאה ככה, אז זה ככה, אז בסדר, אני לא יודע. אבל פה יוצא מצב שהמועצה לקחה על עצמה, בסדר, עוד פעם אני אומר, לקחה וזה כל הכבוד שלקחה, אולי. אני לא יודע אם בסכומים האלה, הסכומים האלה אדירים לא נורמליים, ולא מדובר פה על מועצה עשירה, אבל למה העמותה לא שמה כלום? למה הכל עלינו? אני לא אומר כלום, אבל למה הכל גם עלינו? שום דבר בסיסי. השיפוצים גם שעושים היום, זה לא השיפוצים שהבטיחו להורים. הבטיחו להורים שיהיה ככה, והבטיחו להורים שיהיה ככה, ושום דבר לא קורה. אמרו, בסוף נהרוס את כל הבניין. ויבנו בניין חדש, שזה פתרון מצוין, יכול להיות לעתיד לבוא. אבל אנחנו מדברים על היום יום, למה לא לשאול אותם? למה לא לדבר איתם? למה לא לשמוע מה הדברים שמפריעים להם? זה הדברים החשובים.

חיים שפירא: נכון, זה מתקשר, סליחה שאני שוב קופץ, אני רק בקצרה, זה מתקשר לנושא של הצהרונים. אני לא יודע מי אחראי על הצהרונים. אני מבין שיש בעיה עם פתיחת צהרונים גם בבית ספר, גיטתי התקשרה אליי. היא אמרה לי שיש להם בעיות עם צהרונים, אמרה לי אני לא יודע אם אתה יודע על זה. אמרתי לה מצוין שאת אומרת, כי אני רוצה להעלות את זה. אין צהרונים. זו לא אחריות שלה.

חיים שפירא: זה לא נושא.

יצחק רביץ: אתם רוצים שאני אתייחס לזה, אני אתייחס.

חיים שפירא: זה חשוב, פתיחת שנת הלימודים, בית יעקב וגם, איך קוראים להם, אגודת ישראל. כל הגופים האלו שמפעילים פה מוסדות, צריכים לדעת שיש להם מועצה, שיושב שם ראש מועצה, סליחה שאני כל הזמן מפרגן, אבל כן, אולי ככה זה עובד. ראש מועצה בולדוזר, שהוא יודע להגיד לרב גולדקנופ, אתה פותח פה מוסד, אתה תעמוד בתנאים. אל תשים את טלזסטון במקום אחרון. בטלזסטון יש ישיבת כתר תורה, תראה, אז יהיה לך כסף גם לצהרונים. וגם לעטרת שלמה.

דוד קניאל: ואני, נקודה אחרונה שאני אומר, יש את הצהרונים, זה הוא דיבר עכשיו. יש נושא שבאמת אני מרגיש, ואני עכשיו קצת הייתי מעורב במקרה בעיריית ירושלים בכל הנושא של פתיחת שנת הלימודים בנושא של הקב"טים. של קציני הביטחון, ישבתי עם הקב"ט הראשי, מהנדס הבטיחות, לא הקב"ט, מהנדס הבטיחות הראשי של עיריית ירושלים, במגזר הערבי אומנם, אבל לא משנה. במגזר היהודי יש מישהו אחר. אז ישבתי איתו, והתברר שיש כללים ממש ברורים, מעניין אותי האם התקבל. בזה אני מבקש גם את תגובתו של ראש המועצה, פשוט כי אין לי את המידע, לא כי אני בא בטענות. האם יש אישור בטיחות מטעם מהנדס בטיחות או של משרד החינוך או של העמותה או של המועצה, כי יש מצב שאנחנו לוקחים על עצמנו אחריות על בינוי, כן? או על פתיחת שנת לימודים ברמה גם של השיפוצים. ובסוף כמו שאומרים, יש סכנה בנגישות מאחורה, יש בזה פה סכנה, פה יש סכנה, מי אמר לנו, אנחנו לוקחים על עצמנו, ואני לא יודע, כמה שאני מבין, העמותה הייתה צריכה להביא אישור בטיחות, שאפשר לפתוח את שנת הלימודים. האם קיים, במצב הנוכחי, איך שהחדר בנוי היום, בתחילת שנת הלימודים, לא היום, לפני שבועיים, האם באמת היה אפשר לפתוח את שנת הלימודים? זו שאלה עקרונית שאני מבקש תשובה, לא בא

המועצה המקומית קרית-יערים (טלזסטון)

בטענות לראש המועצה. אני בא ורוצה לדעת פשוט נתונים, האם יש או לא. כי אם לא, אז אחרת אתה צריך לבוא ולבקש את הראש שלו.

דוד קניאל: לדעתי, העמותה צריכה להביא אישור בטיחות שלה, מטעמה. לבוא למועצה ולהגיד הנה יש לי אישור בטיחות שאפשר לפתוח את השנה פה.

אסף נגר: כל העמותות יש להם. אז אני לא יודע,

דוד קניאל: אני רוצה לדעת.

אסף נגר: יש להם גם את האנשים שיכולים לאשר להם את מה שהם רוצים שיאשרו להם. אם זו העמותה של מאור חיים, אם זו העמותה של גולטקנוף, אם זו העמותה של אז אני אומר אותו דבר.

דוד קניאל: אז השאלה היא, האם היה לנו פה בחדר, הוא עבר את הדברים הבסיסיים שהיה צריך, אפשר לפתוח את השנה. תודה.

דוד קניאל: שי, רצית להגיד משהו? ואני חוזר לנושא של השקיפות, לא השקיפות, ההתייעצות עם, לי, אני לא זוכר מי, אולי הרב רביץ באחת השיחות שלי איתו או שאחד מהעובדים, לא זוכר, דיברו, אמרו, אין ברירה, צריך לפנות את מתחם הכרם, ולכן צריך להעביר קרוואנים למקומות אחרים, לחיידר ולזה, ואולי זה, ולכן חלק מה 2.5 מיליון, לא משנה, זה אמור להיות בניוי של הדברים, כי מכניסים פה, מוציאים, לא עבור הישיבה, אבל שמים שם את זה, אז צריך לבנות פה וצריך לבנות פה ובסוף זה נופל. אבל אז אמרו, כי אין ברירה, כי צריך לפנות את מתחם הכרם. ביום הראשון, כמובן ההורים באים, רואים פתאום שמו להם קרוואנים, אז הם אמרו טוב, מילא אולי מתחם הכרם התפנה, אז אפשר יהיה לבנות שם את הסמינר המפורסם של טלזסטון, ש50 שנה מחכים לו. אבל מה שקורה בסוף, זה שהקרוואנים של מתחם הכרם לא זזו בכלל. כלומר, הבטיחו לנו המועצה, הנהלת המועצה, הבטיחו לנו, כן צריך את זה בשביל לפנות את מתחם הכרם. אז מה קרה? אכלנו את הזה, תקעו שם את שיעור א', את ועדה א', ובסוף הישיבה הישנה נשארה שם. ועכשיו מה? אז עכשיו פתאום מצאו כסף. מצאו לשלם כסף לבעל, שישימו את זה בחצר של בעלז אני מקווה שזה לא מהכסף של התב"ר של מתחם הקרו, כי התב"ר של מתחם הכרם יש שם 20 מיליון שקל, 3.5 מיליון שקל אנחנו תכף נשמע מהגזברית אולי מה הלך משם, או היא אמורה לפי הצעת ההחלטה להביא לנו ניירות. להסביר מה זה 3.5 מיליון שקל אם קרו. הפינוי של כל הקרוואנים הישנים שהיו עכשיו כבר אמורים לעבור למתחם של החדר, אז הם לא עברו כי זה שיעור א'. והישיבה הקיימת תעבור לבעלז על חשבוננו, אני מקווה ששכר הדירה לא יהיה על חשבוננו. כי המים החמים הרי פה היו הרבה זמן על חשבוננו, שילמו את זה בחזרה. אתה יודע מה, זה למשל בקטנה. זה בקטנה, אבל העניין הוא ההתייחסות. לא שמים לב, עושים הכל. כדי שהם יקבלו ובשמחה שיהיה להם מים חמים. דוד, אבל שישלמו על זה? אני צריך לשלם על המים החמים? אז נכון שהם בינו את זה בדיעבד שהם היו על החשמל שלנו ועל המים החמים שלנו במשך תקופות, ואין לי חס וחלילה שום בעיה עם הישיבה. אבל צריך להבין, זה כספי ציבור. הפוך, הילדים האלה יגדלו בצורה כזאת שהם חיים על חשבון הציבור בצורה ששמים פס, זה מסביר את הציבור.

יצחק רביץ: דוד, אני לא רציתי להפריע לך, אבל מה שאתה אומר זה פשוט עובדות לא נכונות.

דוד קניאל: תוסיף עוד עניין. תוסיף עוד עניין, הפינוי של מתחם הכרם ככל הנראה יהיה באזור, והפיתוח בשביל להגיע לפינוי של מתחם הכרם, מי משלם על הפיתוח של אותה קרקע?

חיים שפירא: דבר ראשון לא היה פיתוח, אבל אם יהיה פיתוח הוא יצטרך לעבור למליאת המועצה, לא?

דוד קניאל: לא. כי יש תב"ר של 20 מיליון שקל במשרד החינוך, שאי אפשר דרך אגב לקבל את הכסף הזה, אלא אם כן יעבדו על משרד החינוך. כי הרי הפינוי לא, יש חריגה ונממן את זה. ונממן את זה מקרנות הציבור, נכון? מקרנות הרשות.

אסף נגר: והפיתוח יהיה המון כסף.

המועצה המקומית קרית-יערים (טלזסטון)

דוד קניאל: אני מדבר כרגע על הפינוי. פיתוח, השם יעזור. טוב, אני סיימת, סליחה.

אחיעזר פרקש: לא נראה לי שיש דברים חכמים להוסיף עכשיו.

אורי פוקס: אני רציתי להגיד, אבל אני חושב שאני אדבר רק אחרי שתהיה סקירה, אני חושב שלא נכון שנדבר לפני הסקירה.

חיים שפירא: נכון, וזה קשור לזה, אני רק אוסיף, יש פה הצעת החלטה, אחת מהצעות ההחלטה שאנחנו עליהם להצביע, אנחנו רוצים לקבל חומר, ואני רוצה להגיד, שוב, גם לפרוטוקול, על פי חוק לחברי מועצה יש זכות לקבל כרטסת של תקציבים, היועצת המשפטית, אם אפשר לפנות אליה, לשאול אותה, אני רוצה לקבל את זה. ואני אומר, אני חבר מועצה, אחד הדברים, אני לא זכיתי לאשר את פועלה של תורה כל היום, אני משתדל כן לקבוע את דמי התורה. אחד הדברים שאני כן אולי זכיתי זה להיות אדם ישר והגון, לפחות בעיני עצמי. אדם ישר והגון בעיני עצמו מנצל את הזכות שהחוק נתנה לו לקבל, לפקח על פעילות המועצה, ואני אומר להתעקש על זה, שמה שעל פי חוק חברי המועצה אמורים לקבל, יקבלו. המועצה או ראש המועצה מחליטים לא להתייחס לזכות החוקית שלי, שלא יבנו על האצבע שלי גם ב, הצבעות קריטיות כמו תקציב או לא יודע מה. אני חבר מועצה, אני רוצה להגיע לבית דין של מעלה ויגידו לי נסעתי ונתתי באמונה. נסעתי ונתתי באמונה ואני מנצל את הזכות שלי לפקח על עבודת המועצה.

אסף נגר: אני רוצה להוסיף גם כן, אני המוקמת שאני אחרון חביב, נכון? אין פה מישהו שרוצה, הוא רוצה להוסיף אחרי שאתה תגיב וזה דבר נכון. זה דבר נכון שכדאי להגיב אחרי כן, כי אנחנו נשמע פה הרבה דברים יפים. אבל רציתי רק להוסיף שפתיחות שנת הלימודים בטלזסטון, חברים, עם כל הכבוד ועם כל ההערכה וההערצה שהגדלת פה והעדרת פה, אני חושב שיש לנו סך הכל שלושה בתי ספר. וגנים ומעונות, שהגנים והמעונות מטפלים בזה עמותות פרטיות, המועצה אחראית קצת על בית ספר אוהל חסיה לעשות לו איזה צביעה, שיפוץ קל, כל מיני כיתות אקוסטיות והכל. וגם האכלוס של תפארת יהודה שהיה השנה, ועטרת שלמה, השיפוץ היה מה שהיה. אני אומר, מה אנחנו עכשיו? נבוא ונשמע גם כן, שהמועצה עשתה ומשקיעה והכל. הרי ריבוננו של עולם, במשך כל השנים האלה, היו פתיחות שנת לימודים רגועות ומתונות. ברגע שאנחנו יצרנו על עצמנו, כי אנחנו יצרנו על עצמנו, זרקנו על הכתפיים שלנו עוד מוסד שאנחנו צריכים לטפל בו. ולטפח אותו, ולשמר אותו, ולבנות אותו, ונכנסנו ללחץ מטורף במקום לעבוד בצורה בריאה. בוזבוז פה משאבים, משאבים של עובדי מועצה, משאבים כספיים, המון זמן, המון זמן נשרף, המון זמן נשרף כאן בשביל שלא יפתחו בזמן בסוף. שבסוף לא. השנה נפתחה, אבל כשלים מכאן עד לשמיים.

דוד קניאל: הדבר היחידי שנפתח בזמן, ואני אומר עוד פעם, זה כך צריך להיות, ששיעור אי של כתר תורה היה במקום איפה להיות. זה הדבר הכי חשוב ובאמת, שהיה וקרה. אז לפחות ההורים היו רואים, אוקיי, דאגו לכתר תורה, אנחנו לא רוצים לא זה, לא זה, אבל גם לנו דאגו ופתחו לנו בזמן. אז הם חטפו בשטוזה והם פתחו בזמן.

אסף נגר: אז כשאני מסתכל על שלושת בתי הספר שלנו, אני יכול לומר על אהל חסיה כמו שכולם יגידו, יש V. זה עבד בצורה די בסדר, עם הצהרונים גם כן, היה שם הכל בסדר. לעומת זאת, שנייה, דוד, לעומת זאת. בעניין של עטרת שלמה, יש אנדרלמוסיה. יש אנדרלמוסיה בכיתות, בגנים. אני רוצה להתמקד על פתיחת שנת הלימודים של המוסדות שתחת הכתפיים של מועצת קריית יערים. לא רוצה לדבר יותר מזה. אז האוהל הכנסי אתה יכול לעשות וי מבחינת צהרונים, מבחינת פתיחת של התלמודים. לגבי הסעות, כמובן שיש גם כן איזה סוג של וי. לגבי עטרת שלמה, אנחנו רואים. שיש שם מחדלים, גם בגנים, גם בצהרונים, גם במגרשי משחקים, וגם אם זה דבר איך אומרים, שזה דרך הטבע קורה, אז אני אומר שוב, זה לא היה צריך לקרות בגלל המשאבים שהושקעו במקומות אחרים. עכשיו כשאנחנו נעבור לתפארת יהודה, תפארת יהודה גם כן, יש שם כשלים מאוד גדולים בבנייה. בפתיחת שנות הלימודים, בצהרונים, אין שם תשתיות מסודרות, לא טלפוניה ולא אינטרנט שצריך, איך אומרים, כדי לנהל את הכל שם. יש שם, כן, חסר ציוד. יש נזקים כתוצאה,

דוד קניאל: יכול להיות שזה לא קשור למועצה. לא, זה קשור למועצה,

המועצה המקומית קרית-יערים (טלזסטון)

אסף נגר: אני אגיד לך למה זה קשור למועצה, כי יש, המועצה מינתה, ואני רוצה שראש המועצה יגיד לי, שהמועצה מינתה מנהל מפקח על הבנייה. אני לא יודע אם המפקח היה או לא היה, המועצה הייתה או לא הייתה, שורה אחרונה, אין תשתיות לטלפון, פותחים את ארון תקשורת ואין שם שום תשתיות. המקום הזה נכנס למין לופ של לחץ כדי להיכנס והוספנו לקבלן כסף על זה, כדי שיעבוד יומם ולילה, כדי לפתוח את שנת הלימודים, לא כדי שיהיה לי שם חשמל, כדי ששנת הלימודים תיפתח כסדרה. שפכנו פה המון כסף. אז מה שקרה, זה שיש מבנה ויש לנו חשמל, אבל דברים כדי לקיים ולעשות שם, לימוד נורמלי, שוטף, שהילדים יכולים להיכנס, זה לא היה. לא הייתה הערצה של חשמל, לא הייתה הערצה של בדיקת תקשורת, לא היה כלום. יש שם בעיות מכאן עד לשמיים. אז אני מסתכל על שלושת המוסדות האלה, שלושת המוסדות האלה, זה מה שיש לנו בטלסטון. לא צריך בשביל זה. גבורה גדולה כדי זה, גם אם היה פינוי, היה צריך לעשות בצורה מתונה, בצורה שקולה, ולא בצורה של לחץ ובהלה, וכל זה נבע בגלל הצורך שלנו, כדי להיטיב עם מוסד אחד.

דוד קניאל: לא, זה אני לא אומר, לא רק בגלל זה, זה לא קשור. אבל המעניין שזה קרה וברוך השם הצליחו בזמן, הדברים היחידים שלא הצליחו זה אנחנו, זה המועצה, הילדים.

אורי פוקס: הוא אומר שהוא רוצה להגיד החלטה. אני לא יכול לדבר לפני שאני ראיתי את הנתונים.

SPEAKER 02: אתה רוצה שאני אפתח את האתר?

יצחק רביץ: מטבע הדברים, גם אני קיבלתי הרבה פניות, גם בצורה מסודרת, וגם אנשים שפוגשים אותי באופן אקראי, הורים ושאר תושבים. השתדלתי כמה שאפשר לתת בסבלנות רבה את התמונה המלאה. ובעצם יש שאלה שחוזרות על עצמה עם כל מי שדיברתי איתו, כמעט כולם שואלים אותי למה אתם לא מפרסמים את הדברים הפשוטים האלה עם כל הנתונים. מי שנחשף לנתונים רואה פשוט שכל מה שדיברתם פה בשעה האחרונה פשוט הצגתם עובדות לא נכונות.

SPEAKER 09: אף פעם אף אחד לא יודע.

יצחק רביץ: סליחה, סליחה, בבקשה תתנו לדבר בלי להפריע.

SPEAKER 09: לא, רק אתה יודע תמיד.

יצחק רביץ: דוד אני יכול להבטיח לך מתוך ניסיון בעבודה מולך, שגם בסיום כל הדברים והנתונים שיהיו, אתה תישאר באותה עמדה וזאת בגלל הפוזיציה הפוליטית שלך.

SPEAKER 09: מי פוזיציה פוליטית? הנה, זה הטעות שלך.

יצחק רביץ: באופן קבוע אתה שואל שאלות ולא נותן לענות תשובות, אתה לא מסכים שיבלבלו אותך עם עובדות.. אתה יודע מה, אתה עכשיו במבחן, אתה תשמע עכשיו את הנתונים ובוא נראה מה תחשוב בסוף, זה המבחן שלך.

שי נגיד: סליחה, אני אדבר אחר כך, עכשיו אם אני יכול.

יצחק רביץ: עכשיו. כן,

שי נגיד: אז סליחה שאני מדבר שלא בזמן שלי. אני חושב שאת הפרטים בסוף אני פחות מכיר, ראיתי את התלונות, שמעתי מכמה הורים, אבל אני לא מכיר לפרטי פרטים את כל מה שתואר פה. אבל בסוף אנחנו מתחמקים מדין מאוד מאוד בסיסי. והוא לא בטכניקה של הזה ואם היה עוד מטר או שהחצי קרוואן פה וה2 מטר פה. בסוף יש פה

המועצה המקומית קרית-יערים (טלזסטון)

שאלה ואני אשמח לקבל דווקא עליה את התשובה. אנחנו בערך מתחילת הקדנציה שלנו דיברנו על זה שצריך לתכנן מה, איך רואים, איך מועצת קריית יערים והעומד בראשה רואים את את חלוקת המשאבים ואת המשאבים המאוד מאוד מצומצמים שיש למקום הזה. לפני, בקדנציה הקודמת, היה ניסיון לספח לקריית יערים, ניסיון שלא הצלחנו בו, שלא צלח. לספח שטחים נוספים, יש פה הרבה אנשים והיה ניסיון כזה, הניסיון הזה לא הצליח ולמרות זאת, יש מגמה שממשיכה והיא להמשיך ולצופף את היישוב הזה. יש פה בעיה של מקום. וככל שמכניסים ואי אפשר להכניס את העיזים אחרי שכבר יש זה ואחר כך אולי להוציא את העז, המשחק הזה הוא מאוד מאוד נחמד אבל הוא לא יעבוד פה. וזה משחק שהוא לא לעניין. בסוף יש פה משאבים מוגבלים, יש פה מקום מוגבל, וצריך לשבת ולהחליט לפני שעושים את הדברים, לא לשבת ולכבות שריפות אחר כך. לשבת אתמול ולהחליט מה עושים עם השטחים שיש או יהיו או קיימים, מה עושים עם הדברים האלה, כי השטחים האלה הם כמעט לא קיימים וצריך להחליט איך משתמשים בהם. יכול להיות שישבו והחליטו כבר. זה בדיוק התפקיד של המועצה הזאת, שאמור להיות התפקיד של המועצה הזאת. וכל הדברים הטכניים, הדברים הקטנים מסביב, הם נגזרת של זה. אם היינו יושבים ואומרים טוב, זה המקום, זה כמות האנשים, זה כמות האנשים הצפויה שצריכה להיות פה וזה השירותים שהם צריכים לקבל, אז יכול להיות שהדיון הזה, אז לפחות, לפחות היינו מבינים איפה זה עומד, יכול להיות שהיו ויכוחים, לא היו מסכימים, אבל היינו מבינים איפה זה עומד, היה איזשהו כיוון. עכשיו זה רק, זה סלמי. זה כיבוי שריפות. לא, זה יצירת שריפות בשביל אחר כך לגבות, זה לא כיבוי, זה פשוט, אף אחד פה לא מקבל שריפה. להחליט שמכניסים עכשיו 1,000 אנשים למקום שאין בו מקום ל-1,000 אנשים, זה לא ילדים, לא אנשים. לא, אני מדבר על בחירות. זאת החלטה, זאת יצירת שריפות, שאחר כך יהיו שאלות למה יש שריפות. דרך אגב,

אחייעזר פרקש: רגע, רגע, תעצור רגע. להכניס את הישיבה מלכתחילה למקום שיודעים שבעוד שנה וחצי יצטרכו לפנות אותה, זה הדלקת שריפה. בסדר. ברור. מה זאת אומרת? לא ידענו שצריכים לפנות אותם שם.

שי נגיד: הרי הייתה מלחמה בכלל על אישור של בית הספר. עכשיו, כולם ידעו שצריך לקבל את הישיבה. זה יהיה נוח לכולם להגיד, הנה אני זה שאומר את זה, כן, אז אני אגיד את זה. אז אני אגיד את זה. כן, לעשות את הדבר הזה זה להדליק שריפה, זה להכניס משהו שאי אפשר להכניס במקום שאין בו מקום להכניס את זה. כולנו אומרים את זה. בסדר, אז אני, כולנו אומרים, כן, אנחנו כולנו בעד ישיבה. האם זה, האם יש לנו מקום לישיבה הזאת עכשיו לתכנון של 1,000? אני חושב שלא, אולי אני טועה, אז אולי שיבוא לנו איך כן.

חיים שפירא: אבל אנחנו מוכנים, אני אומר, אני חושב שיש קונצנזוס של התושבים מסוים, סליחה, אתה רוצה שאני לא אדבר? לא,

שי נגיד: אני לא לא, אני רוצה לשמוע, אני פשוט אומר, יכול להיות שאני טועה, יכול להיות שכן יש מקום, יכול להיות ש, זמנית לחמש דקות, עכשיו אין מקום לשנת, יכול להיות שכל הדיבור שלי הוא בכלל, אני סתם ממציא עכשיו איזשהו משהו. אני חושב שאין פה מקום. אני חושב שאין פה מקום לכלום. שיש פה שירותים שתושבים לא מקבלים, שירותים בסיסיים שתושבים לא מקבלים. אם אתה עכשיו חושב שאם נכניס אז עומדים צפופים ומשתחווים, זה יכול להיות, אבל זה כשיבוא מלך המשיח, אני לא חושב שזה עכשיו.

אסף נגר: אני אומר אדרבא, תן לאברמוב דונס שיקנה אני רוצה לדעת לא ישי,

חיים שפירא: על העניין הזה אני אגיד לך מה, יש דקויות של עדיפויות, אני מבין, אתה אומר בעצם אין פה מקום ואין זה, נכון.

שי נגיד: לא, אני לא אמרתי, אני אומר בוא נראה. אתה יכול לתת,

חיים שפירא: יש אמירה שאני לא מכיר אותה באופן אישי, שאומרים אותה הרבה פעמים, שמעתי את זה מכמה אנשים. שהפתיחה של הישיבה פה ביישוב זה רעיון, הרעיון הוא של אחד מגדולי ישראל שלדעתי כבר לא בחיים, זכרונו לברכה. לתת את המקום. עכשיו, בסוף, טוב, אנחנו לא שמענו את זה, אבל אם נגיד היה מגיע לפה, ר' גרשון

המועצה המקומית קרית-יערים (טלזסטון)

אדלשטיין או אורן לוי, זו ההצעה, והיה מגיע לפה, היה פה כנס, לא יודע מה, ישיבה בין הזמנים, והיו מביאים אותה והוא היה אומר, אני חושב שהישיבה צריכה להיפתח. אז היה על זה קונצנזוס, אוקיי? כולם היו עושים את המאמץ. שנייה, סליחה, אני לא רוצה לקטוע אותך להרבה זמן. עכשיו, אנחנו לא שמענו על זה, יותר קשה לקבל את זה.

חיים שפירא: יקנו שטח, יקנו גורד שחקים.

חיים שפירא: אתה מסכים עם זה שאם היה מגיע לך מנדלשטיין ואומר לך לעשות, אז היית מתאמץ אפילו, אולי היית מנסה להסביר לו, היית מתאמץ. אוקיי, שנייה, רק קצת. השאלה היא הדקויות, כי בסוף יכול להיות ישיבה של 500 בחורים, 1,000 בחורים, 2,000 בחורים, למה לא 3,000 בחורים? למה לא נפתח פה חברון? קרוואנים בכיכר. אז ברור, לכולם ברור שיש איזושהי הבנה סבירה. ופה השאלה איפה הכלב.

שי נגיד: רגע, אני חושב, ברור לך שקרוואנים, בחצר של החיידר, זה לא שום הסברה. אני חשבתי בדיון שהיה לנו פה לפני חודשיים שלושה, אני כבר לא זוכר, שכבשת הרעש על האי, ששם כבר זה ה, טוב הנה יש לך פה שטח חדש, בוא נדבר על מה עושים איתו. לא נחליט עכשיו אוטומטית שצריכים להביא אותו לישיבה. אני חשבתי שכבר אז, אתה אומר שזה עכשיו,

חיים שפירא: אני אומר הקו האדום היה בעיניי, לי באופן אישי. לא,

שי נגיד: הדיון היחיד פה זה מה עושים. אז צריך לקבל תשובות לגבי פתיחת שנת הלימודים ויפה מאוד שכינסתם איתנו דיון על פתיחת שנת הלימודים. לדעתי, זה לא הנושא. הנושא זה מה אנחנו עושים עם המקום המצומצם שיש פה ועם המשאבים הנדרשים. הקטנים והמצומצמים שיש פה, לצרכים שקיימים ואין להם עיניהם, והם גדלים והולכים, ומה אנחנו עושים עם זה? זו השאלה, ולשאלה הזאת אני מקווה לקבל איזושהי תשובה.

יצחק רביץ: כמו שהתחלתי להגיד, באמת השאלה היא למה לא נתנו איזושהו הסבר להילתון, או למה לא נשלח איזושהו מייל להורים. ניסינו לכתוב, ישבנו שבוע שעבר, מיטב האנשים שיודעים לכתוב ניסו, ומכיוון שזה המון המון פרטים, ואם פרט אחד חסר אז אולי התמונה לא מושלמת וזה פורך את כל היסוד של העניין. כתבו וכתבו וניסינו ככה וניסינו ככה, ובסופו של דבר, הוצאנו גם כן איזושהו מסמך, שני מסמכים, אחד קצר ואחד ארוך. ראינו שהקצר הוא קצר מדי ומעורר עוד שאלות. המסמך הארוך הוא מתיש, זה הגיע לאיזה שלוש עמודים בקהילתון, זה לא היה משהו שמישהו ישב לקרוא ויקבל את כל התמונה. ולכן זו הסיבה שלא פרסמנו, אולי עדיין לא מאוחר, יכול להיות שעוד איזושהו זמן נראה שאין ברירה, כן צריך יותר לתת הסברים,

יצחק רביץ: חשבנו גם לעשות כינוס, כל מי שפנה נפגשנו איתו, הגיעו גם כיחידים, גם כקבוצות, גם כל מי שפוגש אותי. וכל מי שפנה קיבל תשובות מסודרות. אבל אתם יודעים איך שזה בכינוס, מתחילים לדבר, פה אנחנו כמה, 12 אנשים, אני דקה מדבר ולא מצליח להשלים משפט, אז בכינוס עם 50 איש ואולי אפילו יותר, בוודאי שלא נצליח להסביר ולהעביר את המסר.

דוד קניאל: הכאב של האנשים. בסדר, אני אומר,

יצחק רביץ: מי שרוצה לשמוע תשובות יקבל תשובות, מי ששואל שאלות כדי להשאיר שאלה באוויר אז באמת אין לי איך לעזור לו. מה שנעשה כאן זה בדיוק מה שהיה צריך לעשות וכל אחד אחר שהיה במקומי או במקום הצוות המקצועי היה עושה בדיוק את אותו דבר, כל מי שהיה פועל באחריות היה מקבל את אותם החלטות. וכעת בעזרת השם ניתן קצת תמונה ורקע לעניין, כדי שנבין בסופו של דבר איפה אנחנו נמצאים ומה קורה הלאה.

אסף נגר: זה רקע מלא אנחנו נקבל או נקודות סקירה?

יצחק רביץ: מה שאפשר, אני אתן כל מה שאפשר. חלק מהדברים, כבר דיברנו הרבה פעמים גם בישיבות מועצה, מי שפה מסביב לשולחן אולי גם לא נחדש לכם בחלק מהדברים, אבל נתחיל לתת את התמונה במלואה. הבניין הזה עבר הרבה מאוד גלגולים, אני מכיר את הסיפור, שבע שנים, כשנכנסתי למועצה לפני שבע שנים, ראיתי שאין שום

המועצה המקומית קרית-יערים (טלזסטון)

תוכנית לעתיד לבניין הזה. הבאנו אז את בכירי משרד החינוך, את כל אגף הפיתוח של משרד החינוך הבאנו לכאן, הבניין של עטרת שלמה וגם גני סולם. והבאנו פה את תמיר בן משה ואת גינדי קמינצקי ואת אילנית שושני ואת גדי מארק וגם עטרת שלמה וגם גני סולם. כולם היו פה. אני לא אשכח שתמיר בן משה אמר לי, אני 6, 7 שנים בתפקידי, מעולם לא הייתי פה, איך יכול להיות? ובקיצור, כל התוכניות של הבניין התחילו רק אז, עם הרבה ישיבות, הרבה מאוד מאוד ישיבות עבודה של צוות המועצה מולם. הכנת תוכניות ובגדול התוכנית הייתה כך, הרי עטרת שלמה נמצאת על סף של 4 כיתות למחזור, מי שיודע גם הגן גיל 3 הוא כבר מפוצץ. ושנה הבאה לכאורה הם כבר ארבע כיתות, כלומר אנחנו צריכים בעצם לעטרת שלמה בניין של 44 כיתות. 11 כפול 4 זה גנים והכיתות. הבניין הזה היום, יש לו בסך הכל 34 כיתות.

אסף נגר: לא כולל קרוואנים.

יצחק רביץ: לא, זה חשוב מאוד. לא כולל קרוואנים. לא כולל קרוואנים, 34 כיתות. ואני אדגיש, זה כיתות לפי סטנדרטים שמשרד החינוך בנה לפני 50 שנה, סטנדרטים של שנות ה-70. כיתות קטנות, כיתות ללא חדרי ספח, זאת אומרת שכאנחנו אומרים 34 כיתות, זה לא רק באמירה 34 כיתות, זה פשוט בפועל, 34 חדרים עם עוד איזשהו מקום למשרד ובה נגמר העניין בלי שום חדרי ספח וכאמור הכיתות קטנות ולא דומות לסטנדרטים שמשרד החינוך בונה היום. כלומר, שאיך שלא יהיה, אנחנו צריכים לבנות עוד 10 כיתות לבניין הזה, אבל לא רק 10 כיתות, אנחנו צריכים, מגיע לילדי טלזסטון, שיהיה להם בניין. חדשני, מודרני, גדול, כמו שיש לכל ילדי ישראל, ולא להישאר בבנין צפוף ומיושן עם תשתיות בעייתיות וחצרות לא מספיקות. התוכנית הראשונית הייתה לבנות בחלק שנמצא בין הבניין לכביש מספר 1, עוד בניין של 8 כיתות, ולידו משני צדדיו, מצד אחד 3 כיתות גן, מצד שני עוד 3 כיתות גן. ולחבר את הבניין החדש הזה עם גשר לבניין הישן. זה מסלול אחד. בנוסף התוכנית הייתה לקחת את הבניין הזה ותחת פרויקט של חיזוק מבנים, לשפץ אותו, לשקם אותו, לגרום למשל שיהיה אפשר לעשות חצרות על הגג, כי היום החצר של הבניין הוא בנוי מאגף חדש ואגף ישן. האגף החדש, רק לאחרונה הצלחנו להוציא אישור שהוא יכול להכיל גג. הגג הישן לא יכול.

חיים שפירא: החלק הכי קרוב

יצחק רביץ: החלק המזרחי של הבניין זה החלק החדש ושם אנחנו עושים חצר אני מדבר על החלק הישן הגג כולו לא יכול להכיל חצר, ובשביל זה צריך את פרויקט חיזוק המבנים. בין השאר, פרויקט חיזוק המבנים היה אמור לעשות גם את זה, לשפר את זה, קיבלנו 12 מיליון שקל. באמת עבודה נהדרת של כל הצוות וסיעתה דשמיא מאוד מאוד גדולה. הצוות התחיל את העבודה שלו עם צוות תכנון. אבל איפשהו בחורף האחרון, הצוות הגיע למסקנה שאי אפשר לעשות לבניין הזה פרויקט חיזוק מבנים. יש לי את הדו"ח לפני וביום ראשון יש פגישה מאוד גורלית במשרד החינוך בנושא. ובכן, הגיעו למסקנה שאי אפשר לעשות את המסלול של חיזוק הבניין. ולכן כעת נבחן אופציה אחרת. יש במשרד החינוך מסלול שנקרא מסלול של פסילה, שבא משרד החינוך למבנים כמו אלה ואומר אני פוסל את הבניין ללימודים כי הוא כבר ישן ולא נותן מענה ויש בו בעיות תשתית, שובר את הבניין ובונה במקומו חדש. זה מתנה מאוד מאוד גדולה לרשות מקומית. למה? כי היינו ככה יכולים להיתקע פה שנים על גבי שנים, בניין כל כך ישן, מי שיודע, לפני שנתיים אנחנו שיפצנו את השירותים, חשבנו שניכנס שם לעבודה של איזה 50 אלף שקל, זה עלה למעלה מ-100 אלף שקל כי חפרו, אז התברר שכל התשתיות הרוסות, אז היו צריכים גם את הקירות וגם דברים נוספים, נכנסו שם לעלות מאוד מאוד גבוהה. מי שרואה את הבניין מבין ויודע שאכן זו האופציה הנכונה, הבנין הזה ישן מיושן. שנייה, שנייה, דוד, דוד, שנייה, אך תפריע לרצף. אני לא רוצה לשכוח שום נתון, כי יכול להיות שאם אני אשכח נתון, יגידו שחסר בהבנת העניין. על כן הבניין הזה, ברוך השם, הולך לפסילה. אם ירצה השם ביום ראשון הקרוב זה ייחתם, הוא ילך לפסילה. עכשיו אני מוסיף פה עוד איזשהו חלק שהוא מאוד מאוד חשוב לדעת אותו, והוא קריטי לכל התהליך. בשביל לקבל אישור לפסילה, ובכלל לקבל תקציב

המועצה המקומית קרית-יערים (טלזסטון)

ממשרד החינוך, אז יש סדר בדברים אך זה קורה. אנחנו צריכים קודם כל לממש הרשאות שכבר קיבלנו, ורק אם נתחיל לממש את ההרשאות שקיבלנו, אנחנו יכולים לקבל כסף חדש. המועצה קיבלה לפני שנתיים הרשאה לבניית חינוך מיוחד וסמינר, זה מה שיש לו כבר הרשאות, זה לבית ספר על יסודי וחינוך מיוחד, קיבלנו הרשאה. רק אקדים ואומר עוד משהו, אתם חברי המועצה מכירים את זה, אבל שנחדד את הדברים, איך שזה עובד. יש כמה שלבים עד שמגיעים לאישור, השלב הראשון זה עריכת פרוגרמה, אישור פרוגרמה, שבא המשרד ואומר עשינו פרוגרמה ליישוב, כך וכך תושבים יש, כך וכך תושבים אמורים להיות, זה יישוב חרדי, משפחה חרדית היא בגודל של 5.7 נפשות וכך מאשרים פרוגרמה, אכן היישוב הזה צריך עוד 100 כיתות בשנים הבאות. זה שלב אחד. בשביל להתקדם, צריך הכרה בצורך. הכרה בצורך זה שלב מאוד חשוב, שהוא בעצם הבסיס לקבלת התקציב. מה זה הכרה בצורך? צריך להביא תופסי קרקע. שהמגרש אכן שייך לרשות המקומית, היתכנות תב"ע, היתכנות להיתר בנייה וכן הלאה, ואז מקבלים הכרה בצורך. אחרי הכרה בצורך, מתכנס משרד החינוך פעמיים בשנה לאשר הרשאות. בערך סדר גודל שבין 3,000 ל-5,000 כיתות בשנה מאושרים לכל מדינת ישראל. הצרכים הם הרבה יותר גדולים, ואז משרד החינוך בנה שיטה שהיא הולכת לפי ניקוד. כל רשות לפי הניקוד הכי גבוה שיש לה, נכנס פנימה. נגיד הגעת 30 נקודות, אתה בפנים. אם יש יותר כיתות, אז אתה צריך פחות מ-30 נקודות. אם פחות כיתות, אתה צריך להגיע ל-40 כיתות. אנחנו בשנתיים האחרונות, לא מצליחים לקבל הרשאות חדשות, יש לנו הכרה בצורך של קרוב ל-50 כיתות נוספות, כי המחשב משקלל את הניקוד שיש לנו לפי כמה פרמטרים שהמשרד קובע, אבל הנתון המרכזי שהוא נותן את מירב הניקודים זה מימוש הרשאות. אנחנו כאמור קיבלנו לפני שנתיים את ההרשאה לבניית מתחם הכרם, יש לנו הכרה בצורך ל-50 כיתות נוספים. גנים, מעונות, כל מה שצריך, אנחנו את בית ספר צריכים להגדיל וכן הלאה, יש פה חוסר גדול. אנחנו שנתיים לא מצליחים להיכנס לוועדת התקצוב, זאת אומרת הפסדנו כבר ארבע או חמש ועדות תקצוב כי לא מימשנו את מתחם הכרם. ההרשאה ניתנה לפני שנתיים ועד עכשיו עדין לא מימשנו, כלומר, הדחיפות שלנו לבנות את מתחם הכרם, איפה שיושבים היום בית אברהם והישיבה, היא קריטית לא רק בשביל שנקבל את הכסף לפסילה של הבניין הזה, אלא לכל היישוב. זו הדחיפות הגדולה של הבניין. חבל שאסי לא נמצא כי עכשיו זה נוגע אליו, אבל צריך לדבר על זה. אסי. אחרי זה הוא ישאל.

דוד קניאל: יש עוד שאלות כדי שזה לא יהיה: יש דברים שאנחנו לא יודעים ברומו של עולם, זה רק תורה ולא שום דבר אחר.

יצחק רביץ: אז מה שהגענו לכאן, בעצם הגענו כולנו להבין את המציאות שפינוי מתחם הכרם והבנייה שלו, קריטית לכל היישוב, לכל הכיתות, לכל הכיתות, זה קריטי שאין כדוגמתו.

אסף נגר: זאת אומרת שהכנסנו את עצמנו לבוץ תובעני ואנחנו נכנסים לזה.

יצחק רביץ: אסי, אסי, שנייה. כרגע המציאות היא שהם יושבים על מגרש, עכשיו צריך לפנות את מתחם הכרם כדי להתחיל לבנות. יש שם שני פולשים. ואני לא נכנס לפרטים, לא נכנס לזה מי נכנס בהסכמה ומי נכנס לא בהסכמה. בהגדרה של המשרד הם מוגדרים כפולשים.

שי נגיד: הרבה התחמקות לא להיכנס להגדרה. בדיוק מה שביקשו, נכנסו בהסכמת הרב רוזנטל.

דוד קניאל: וכתר תורה נכנסו ברשות הרב.

יצחק רביץ: זה מוגדר ככה, זה מוגדר פולשים כדי להגדיר את הסטטוס של המגרש. זה לא משנה מי נכנס ברשות. אמרתי, אני לא נכנס לנושא הזה מי נכנס ברשות או לא. למעשה, ברור לכולנו שמוכרחים לבנות דחוף מאוד את מתחם הכרם. נשאלת השאלה למה לא בנינו את זה בשנתיים האחרונות? אז אני אענה, היתר הבנייה הגיע אך ורק בחודש אייר האחרון, אחרי המון המון מאמצים בלתי רגילים לקבל, להזכירכם מדובר בבניין מורכב, זה 10,000 מטר, יש שם בעיות לא פשוטות, קיבלנו את ההיתר בנייה רק בחודש אייר, זה אחד. לפני שיש היתר בנייה אי אפשר לצאת למכרז של קבלן, כולכם מכירים את זה, יש פה חברי ועדת מכרזים, ועיקר הבעיה הייתה שאיתה התעכבנו במשך שנים להתקדם עם העניין הזה, כי קיבלנו הרי הרשאה ממשרד החינוך לבנות את ה-16 כיתות תיכון, את ה-6 כיתות יש לנו שש כיתות חינוך מיוחד, יש לנו שם מתני"ס, יש לנו בית המועצה ובשביל זה צריך לבנות גם כן חניון ולחניון אין לנו תקצוב ממשלתי משום מקום וגם איך לבנות את בית המועצה ואיך לבנות את בית יערים, זה אלף מטר,

המועצה המקומית קרית-יערים (טלזסטון)

חיים שפירא: תפארת יהודה גם קיבל תקצוב, למה לפני שהושלם קיבלו?

יצחק רביץ: רק שנייה, רק שנייה, נגיע להכל. רק שנייה אחת. הבניין הזה הולך לעלות בין 77 ל-80 מיליון שקל. אנחנו פה בפער שצריכים לגייס עוד 30 מיליון ועל זה נעשתה עבודה יסודית לבדוק כמה יש לנו, הקמנו צוות כלכלי כדי לגייס את הכסף הזה. נכון לעכשיו לפי החישובים יחד עם גני הילדים ויחד עם התיכון אנחנו מגיעים ל-50 מיליון במסגרת של תשתיות, תקצוב לתשתיות היקפיות.

אסף נגר: מאיזה מקום?

יצחק רביץ: משרד החינוך, אי אפשר להכניס את זה עוד בתב"ר, כי תשתיות היקפיות זה מגיע בהמשך הדרך, כשמתחילים לבנות, אבל זה חלק מהתקציב. והצוות הכלכלי שהקמנו, לקחנו איזושהי חברה מתל אביב שמתעסקים עם הדבר הזה והם בנו תוכנית כלכלית. כלומר, זה שעיד עכשיו לא בנינו, זה לא כי חלילה מישהו מתעצל או כי משהו מעכב. יש סדר פעולות שצריך לעשות וזה בנוי אחד אחרי השני או יותר נכון פעולה על פעולה. עכשיו הגענו לנקודה שברוך השם אפשר לבנות. הווה אומר שמתחם הכרם צריך כעת להתפנות. וזה בשביל להתחיל לבנות את כל הדבר הזה. עכשיו, הרי כשהבניין ילך לפסילה, אנחנו הולכים פה לאירוע של שנתיים לפחות. ירסו את הבניין ואחרי זה צריך לבנות את הבנין החדש. אז איפה החדר יהיה במשך הזמן הזה? זה חתיכת אירוע, אנחנו מדברים על שנתיים, שלוש, ברוך השם הקבלן שבנה לנו פה למעלה את תפארת יהודה הוא זכה במכרז. הוא קבלן מצוין

יצחק רביץ: רק רגע. אתם עוצרים אותי כל הזמן. חברה, אתם רוצים תשובות, אתם זימנתם את הישיבה. זימנתם אותה כדי להפריע לדבר או כדי לשמוע הסברים? בואו נתקדם. הוא זכה במכרז, הוא מהקבלנים הטובים ביותר. שיש היום, ברוך השם, אנחנו מאוד שמחים שהוא זכה, אנחנו עודדנו אותו להתמודד, אחרי שראינו את העבודה היפה שהוא נתן לנו פה, ואנחנו שמחים מאוד שהוא זכה. הוא מדבר על שנתיים, יכול להיות שזה יהיה יותר כמובן, אנחנו לא יודעים. על כל פנים, בתקופה הזאת החיידר יצטרך להיות באיזושהו מקום. אז התוכנית שלנו, שאנחנו מהר נבנה, אנחנו רוצים להיכנס מהר מהר לבנייה במתחם הכרם. לבנות את זה במהירות, להעביר את החדר לשם, להרוס את הבניין, לבנות אותו, 44 כיתות בניין יפהפה, מפואר, עם חצרות ועם חדרי ספר. וזה מתקציב של.

אסף נגר: משרד החינוך. גם משרד החינוך.

יצחק רביץ: זה בעצם הסדר. זאת אומרת, עכשיו, בשביל להגיע לדבר הזה היינו צריכים לעשות כמה דברים. א', מהר מאוד לבנות את הבניין של תפארת יהודה, שהיו המון המון בעיות. הבעיה הראשונה הייתה שאת המגרש החיידר קנה והוא בבעלות פרטית, היו צריכים ליצור זיקה בעלותית למועצה, היו צריכים לעבור המון בעיות שחלקן אתם יודעים, חלקן נפרט, חלקן פחות אפשר לפרט. עניין של דין ודברים עם העמותה ועם העמותה של מפעילת החדר. דאגנו לעניין הזה כי ידענו שאי אפשר להתחיל כלום לפני שתפארת יהודה יוצאים. זה הבסיס לכל מה שאנחנו מדברים פה. קודם כל לתפארת יהודה צריך לתת להם מקום. אחרת את כל הסבב הזה אי אפשר להתחיל בכלל. הקדוש ברוך הוא עזר, ואפשר לכתוב ספר, ים של בעיות. עד שהגענו עד הלום, שהצלחנו לפתוח את שנת הלימודים בפאר והדר, אסי, אתה לא מפסיק להפריע, אי אפשר כך.

דוד קניאל: איך מקבלים את זה השירותים עובדים, נו, זה אסי, באמת. בפאר זה אנחנו צריכים להביא את זה?

יצחק רביץ: אסי, אל תכניס פה עניינים שלא קשורים, הבניין הזה נבנה בעמל ובכסף רב ששמנו. חוץ מהכסף שאנחנו הוספנו שם בשביל להביא את הקבלן לעמוד ביעד, כי הרי אתם יודעים, הקבלן הוא קבלן מאוד מאוד גדול, הוא בונה בעשרות מקומות בארץ, אני יודע לבד על בית שמש של כמה בניינים שהוא בונה שם, ואנחנו רצינו לכוון אותו דווקא לכאן. מי שיודע את כל הסיפור, במלחמה שהייתה, לא היו עובדים, הוא הצליח להביא עובדים הודים, לשלם המון כסף, התחייבנו לו מיליון מאה, הגדלנו לו את החוזה, בשביל שיעמוד ביעד של פתיחת שנת לימודים. אמרנו לו תקשיב טוב, באלול אתה מפסיד מיליון מאה, שיהיה לך ברור. ואני הייתי שם כל יום בשנה האחרונה, חוץ מהעיכוב שהיה לנו, מי שיודע הסיפור עם מערת הקבורה, גם זה עלה לנו מיליון וחצי שקל, הקברים עלה לנו מיליון וחצי שקל הסיפור הזה, ואגב אני מוכרח לומר לכם שאתרא קדישא הוציאו בכתב וגם בעל פה, הם הוציאו את הדבר הזה שהרשות היחידה במדינת ישראל שידעה לשמור על כבוד המתים בכבוד ובהדר ובאמת זה. זה קריית

המועצה המקומית קרית-יערים (טלזסטון)

יערים, הם הוציאו את זה בכתב, הם אמרו את זה בכל מקום, אני קיבלתי על זה דרישות שלום, גם כן מאמריקה, מכל מיני אנשים, שהם באו ואמרו, ובאמת שמרנו על כבוד הילדים, גילו שם קברים של שישה ילדים, הם ספק יהודים, אבל עדיין לפי ההלכה, נפסק לנו להתייחס לזה כקבר ישראל. הבאנו פה את המומחה הכי גדול בארץ, שהוסמך על ידי המנחת יצחק והרב אלישיב וכל גאוני ישראל את הרב קורן, שהוא יבחן את זה יחד עם אתרא קדישא והוא הגיע למסקנה שצריך להתייחס לזה כקברי יהודים ואפילו אם זה היה רק ספק שקול, גם כן אסור להזיז את הקבר. בנינו שם קונסטרוקציה שלמה, אתם יכולים לראות את זה, פתאום באמצע החצר יש מבנה, מעל זה עשינו חצר, ובשביל זה היינו צריכים לעשות קיפין וכל מה שצריך, באמת השקעה מאוד גדולה לשמור על כבוד המת וכל זה כמובן גם כן עיקב אותנו הרבה זמן, אבל דהרנו בכל הכוח ואין לכם מושג כמה דברים שהיינו צריכים לעבור בדרך בשביל זה. דוגמה, חשמל. לא היינו אמורים לקבל חשמל. עירבתי את מנכ"ל חברת חשמל בעצמו. ואת כל המערכות מסביב, הבאתי את הצוות, את מנהלי מחוז ירושלים לכאן. גם עבור מערכת כיבוי אש עברנו הרבה מהמורות.

אסף נגר: יש אישור מסירה?

יצחק רביץ: אני עונה לפי סדר, הבניין הזה אוכלס. סימן שיש מה שצריך. אישור מסירה יש? אתה יודע מה זה אישור מסירה? שאלת משהו שאתה יודע מה זה? לא אנחנו חותמים על אישור מסירה. אנחנו חותמים על מה שצריך בהתאם למדיניות ובדיקת ליקויים ותיקונים. הבניין הזה הוא פאר והדר, הוא הגיע בסטנדרטים מאוד מאוד גבוהים, והבאנו אותו ממש בקצה של הלשון עד הרגע האחרון. צריך לציין שהעמותה לא שילמה שם אגורה. מלבד דברים שאינם בתכולת העבודה, מצלמות, אבטחה וכל מיני דברים מסוג זה. ניקיון, אחרי שגומרים בנייה עושים ניקיון, עלנו לנו 45 אלף שקל, בגלל שהעמותה לא הבינה שזו אחריותה, שהיא צריכה לעשות ולקחנה אחריות כדי שתפתח שנה כסדרה ועשינו זאת בעצמנו. בקיצור הבאנו לאי אלול בניין יפהפה בהשקעה. שאני הייתי שם כל יום כמעט, כל יום בשנה האחרונה, אני וצוות המועצה לבדוק כל דבר, יש לנו קבוצה במייל ובווצאפ וכל דבר הכי קטן טיפלנו במידי וזה כדי שהבניין יהיה מוכן בעזרת השם. זה חלק הראשון, תפארת יהודה, יצאו החוצה. שלא תחשבו שהמעבר היה קל, היה הרבה מאוד בעיות, החיידר בעצמו חשב שלמרות שהוא קיבל בנין חדש, לא רצה כל כך לעבור ואני לא נכנס לפרטים.

יצחק רביץ: קובץ אחד שנקרא חצרות קיימים שנת תשפ"ה.

חיים שפירא: זה נראה, אה, הנה. אה, שלחת לי גם תשפ"ו בנפרד? לא שמתי לב שזה אותו קובץ. אולי שלחתי את המייל ששלחת לי או המייל שאתה שלחת?

דוד קניאל: זה שתי חצרות שנת תשפ"ה. אוקיי,

חיים שפירא: שנייה, אני אשלח גם את השני.

יצחק רביץ: טוב, בוא תרים את זה טיפה למעלה, ואנחנו נראה מה קורה פה. זה תצ"א בעצם, שמראה את החצרות, כולנו מכירים את החצרות שהיו בשנת תשפ"ה, זה 2,110 מטר. זאת אומרת, יש חצר, תיקחו את החצר המזרחית, דרום מזרחית 720 מטר, הצפון מזרחית 170 מטר זה החצר של הגנים, החצר הגדולה שקיימת גם כן היום 1,100 מטר והחצר האחרית של הגנים, מי שמכיר 220 מטר, זה חצר אחורית כזאת, מה שנקרא של כיתת המערה. זה שנת תשפ"ה, 2,210 מטר. תעבור לשקף הבא.

דוד קניאל: יש לי פתרון, דרך אגב, מאוד מצוין למה שדיברנו, להגדיל את החיידר וזה. אפשר בחצר הזאת של ה-700 מטר, שנמצא שם היום איזו ישיבה, אפשר לשים שם את הקרוואנים לחיידר. עוד כיתות. אם היא מיותרת. לא, מה זה מיותרת? איפה תשים את הישיבה? זה, בוא נגיד, זה שלב הבא. בסדר, שנייה,

יצחק רביץ: כן. שנייה, שנייה. על הכל נעלה תשובות ואם בסוף כשאני גומר לדבר, שכחתי איזה פרט, תשאלו, אני לא בורח משום מקום, אנחנו פה. זה שנת תשפ"ו. שנת תשפ"ו, באנו ואמרנו כזה דבר, בהתייעצות עם החיידר, החדר מעדיף חצרות נפרדים לכל שכבת גיל זאת דעתו.

דוד קניאל: מי זה בחיידר? לא, אני רוצה תשובה. אתה מורה דברים, אני רוצה תשובה.

המועצה המקומית קרית-יערים (טלזסטון)

יצחק רביץ: דוד דוד אתה מפריע, אי אפשר כך לדבר. היה לך זמן לדבר וכשאסיים תשאל כל מה שאתה רוצה לשאול.

דוד קניאל: מי זה בחיידר? בסדר,

יצחק רביץ: המנהל,

דוד קניאל: אולי שולם בער עוד רגע נדבר,

יצחק רביץ: עוד רגע אגיע לכל הנושא הזה שנקרא עטרת שלמה, אני גם מזה לא אברח, אבל במקרה הזה אני גם כהורה קיבלתי מכתב מהחיידר שככה החיידר כתב.

דוד קניאל: הוא גם הודה בסוף ליושב ראש המועצה שתקע אותם שם עם החצר.

יצחק רביץ: דוד, זה לא מכובד. אתה פשוט לא נותן לדבר, אי אפשר כך.

חיים שפירא: עם מי זה החיידר?

דוד קניאל: עם מי זה החיידר? אמרו לי מנהלים בחיידר שזה נגדם,

יצחק רביץ: דוד, דוד, בבקשה תתנו לדבר, אני לא אברח לשום מקום, אענה על הכל אבל אל תפריעו לדבר.

דוד קניאל: זה שולם בער? מי זה החיידר?

יצחק רביץ: החיידר ביקש את זה, יש לנו על זה מעל 20 מיילים וסיכומי פגישות, החיידר ביקש את זה, וגם החיידר הוציא על זה מכתב, והשיקול של החיידר הוא מאוד פשוט. החיידר בא ואומר, ילד בכיתה ח' לא יכול לשחק עם ילד בכיתה ג' באותה חצר. יש משחקים לאלה ומשחקים לאלה. לכן טוב לנו שלכל אחד יש את החצר שלו, זה מה שנותן להם את הייחודיות שלהם, כיתה ח' מקבלים את הדבר שלהם. כיתה א' וב' את הדברים שלהם, כל אחד מקבל את הדבר שלו ולכן הם רוצים את זה. ואני חוזר ואומר, יש לנו את זה במיילים, ובסיכומי פגישות ואפשר גם להבין את זה, אני גם מתחבר להיגיון.

דוד קניאל: מי מקבל את ההחלטות? הכל בלי לדבר.

יצחק רביץ: אפשר להסביר משהו? ישבתי והקשבתי לכם, אני לא יכול עם ההפרעות האלו, אני רוצה להגיד את כל הפרטים ואתם לא נותנים. עכשיו, יכול להיות שיבואו כאלה ויגידו שזה פחות מוצא חן בעיניהם, אני מבין, יכול להיות, אני לא חולק, יש דעה כזו ודעה כזו, אני מבין את הדעה הזו שאומרת שטוב מאוד שיהיו חצרות מחולקות לפי כיתות ואני מבין שיש דעה אחרת. המנהל הרב מוישה כהן וחיים ברקאי וחיים יונה רימר, הם אלה שקיבלו את ההחלטה הזאת שעדיף להם חצרות קטנים ויש את זה בכתב. ובעל פה ובסיכומי פגישות איתי ועם כל צוות המועצה, ללא יוצא מהכלל, יש לנו צוות פה של בערך עשרה אנשים שליוונו את כל הפרויקט הזה של פתיחת שנת לימודים. כולם שמעו את זה וזה נכתב ונאמר.

אסף נגר: אולי טוב להם שהוספתם חצרות קטנים, לא שהם רק רוצים חצרות קטנים. אולי נגיד

יצחק רביץ: לא, הם רוצים חצרות מחולקים לפי גילאים.

אסף נגר: הם ויתרו על ה700 אלף.

חיים שפירא: אני יודע, אני יודע, זה ברור גם להורים, העניין ברור גם להורים, שזה בדיעבד.

המועצה המקומית קרית-יערים (טלזסטון)

יצחק רביץ: אני רוצה להסביר לכם מה זה הנהלת עטרת שלמה.. יש בקריית יערים מנהל חינוכי. הרב משה כהן, שבגלל שאין מנהל לוגיסטי, נפל עליו גם כן הטיפול הלוגיסטי בחדר. זה דבר אחד. בנוסף יש מערכת שאחראית על כל החדרים בארץ, ובנוסף מעליה יש הנהלה של כלל עטרת שלמה. זה כמה וכמה רבדים, שאם כל אחד, בסופו של דבר אנחנו כמועצה מדברים, בסוף כולם מעורבים ומקבלים את ההחלטות. עכשיו אני יודע, שכמו שקרה גם לחברי מועצה, וקרה גם להנהלת החיידר שבאו אנשים ומאוד היו נסערים וצעקו וצעקו. אז הם אמרו פה מילה ושם מילה ואנשים כבר פירשו את זה והנה גם לחדר יש ביקורת על זה והנה אפילו חברי מועצה יש להם ביקורת על זה כי חבר מועצה לא תמיד ידע מה בדיוק לענות אז הוא אמר כזו מילה וכזאת מילה. התגלגלו את הדברים. בסופו של דבר, יש למועצה עובדות מתועדות והכל רשום, כולל הבקשה של החיידר, שעדיף להם שיהיו חצרות מחולקות לפי כיתות. אני חוזר ואומר, יכול להיות שיש אנשים שיגידו אחרת, אבל אנחנו עומדים מאחורי הדברים שבוצע בדיוק מה שסוכם מה שטובת הילדים.

דוד קניאל: אז הם הסכימו לוותר על החצר ההיא, הסכימו לוותר על החצר ההיא,

יצחק רביץ: דוד, דוד, אתה שואל את זה איך שמתאים לך, אני עונה ואחרי זה אם יש שאלות אני אענה על הכל, מספר החצרות במטרים שיש לנו עכשיו בחדר זה 2,230, עשינו דיוק יותר לקראת ישיבת המועצה, שבאמת לא יהיה פה שאלות, עד כמה שאפשר והתוכנה הזאת מדייקת עם זוויות וכל זה. גם ציינו פה בהערה שלא יתפסו על המילה, זאת אומרת תוספת של 30 מטר. עכשיו בואו נלך רגע לנתונים של מספר התלמידים בבניין. בשנת תשפ"ה, בבניין הזה היו גם עטרת שלמה ותפארת יהודה. אגב, את סולם אני שם בצד, בכלל לא התייחסנו לזה כי זה עדיין נשאר שם, זה אגף בפני עצמו. היו בבניין 873 ילדים. בעטרת שלמה היו 782, כי ילדים היו בגנים שנמצאים בקרוואנים, ותפארת יהודה 254, סך הכל 873 ילדים. בשנת תשפ"ו יש בבניין הזה, תשימו לב, 731 ילדים בלבד. בשנת תשפ"ה, אם נתייחס למטרים בבניין, היה בבניין, עדיין יש, יש 2,800 מטר בבניין, זאת אומרת 3.2 מטר לילד.

דוד קניאל: זה לא, אף אחד לא יודע אם זה נכון או לא נכון.

יצחק רביץ: דוד, תבדוק את זה. אבל רגע, רק דוד, רק רגע, רק רגע, דוד. קראתם לישיבת מועצה בשביל לבוא להגיד לי שאתה לא מאמין לי? אז בבקשה, תקשיב עד הסוף.

דוד קניאל: אמרתי שאני כן מאמין, אבל זה לא נקלט לנו, כי אנחנו לא,

יצחק רביץ: לא, זה מה שאמרתי, לכן, מה אני עושה? לכן, אני נכנס לגופו של עניין ואני מסביר.

דוד קניאל: מה זה 3 מטר לילד? לא הבנתי.

יצחק רביץ: כשמשרד החינוך מודד בניין, ככה הוא מודד את זה. כמה מטר יש לילד בבניין. אוקיי? זה המינוח המקצועי. בשנת תשפ"ה היה 3.2 מטר לילד, השנה בגלל שיש שם 731 ילדים, יש 3.8, זאת אומרת אנחנו מדברים על עלייה של בערך 20 אחוז בתוך השטח של הבניין שיש יותר מרווח לילדים. לגבי החצרות.

דוד קניאל: זה כולל הבנייה, השטחים שסגורים בגלל הבנייה?

יצחק רביץ: אני מדבר על הבניין בכללותו.

דוד קניאל: אז יפה, אז זה כולל השטחים הסגורים.

יצחק רביץ: אתה רוצה להקשיב עד הסוף? אתה פשוט לא נותן לדבר.

דוד קניאל: כן, ולכן אני שואל שאלות שאתה לא עונה. לא, אתה, כי אם אני שאלתי עכשיו שאלה. זאת אומרת שכל הממוצעים האלה הם בולשיט, תסלח לי, הם כלום.

יצחק רביץ: דוד, אתה רוצה, אם בסוף תישאר לך קושיה ותדבר עליו.

המועצה המקומית קרית-יערים (טלזסטון)

דוד קניאל: יש הכרה, שאני אכהן בסוף על טענה שהיא לא נכונה מההתחלה.

יצחק רביץ: אבל אתה עוד מעט תשמע ואתה תראה שהטענה שלך מופרכת, אתה עוד כמה דקות, קצת סבלנות, קצת סבלנות, זה יותר ויותר עולה לי החשש. שהישיבה הזאת לא הייתה כדי לקבל תשובות, אתה לא רוצה לשמוע תשובות. אתה לא מפסיק להפריע

דוד קניאל: יש אישור בטיחות או אין אישור בטיחות? תענה לי על השאלה. תענה לי על השאלה.

יצחק רביץ: אני לא בחקירה משטרתית ואני אענה לפי הסדר שלי.

דוד קניאל: יהיה כתוב לפרוטוקול. חבר מועצה לא קיבל תשובה, האם יש אישור של מהנדס בטיחות למבנה של עטרת שלמה

יצחק רביץ: אענה לפי הסדר שלי.

יצחק רביץ: כל השאלות שנשאלו כאן, כולן יקבלו תשובות ואחרי זה אנחנו גם נעבור בפרוטוקול ואנחנו נקרא את זה ונבין היטב אם חסר משהו, אני כאן, אני לא בורח לשום מקום. לגבי החצרות, בשנת תשפ"ה היה 2,210 מטר לחצרות, לחלק את זה ל-873 ילדים זה 2.5 מטר לילד, בשנת תשפ"ו, יש 2,230 מטר ו-3.05 לילד, זאת אומרת עלייה של 22 אחוז בחצרות. זה הנתונים בדיוק כמות שהם. אני רוצה פה עכשיו להסביר משהו מאוד חשוב ומאוד מאוד קריטי לגבי כל הנושא הזה של הבנייה. יש פה חברי ועדת מכרזים, יושב ראש ועדת מכרזים נמצא פה, כולנו יודעים, רשות מקומית חייבת לעבוד עם מכרז. אנחנו לא יכולים לקום בבוקר, לקחת, לפתוח דפי זהב ולהגיד הנה זה הקבלן הכי טוב שיש, אנחנו לוקחים אותו ונגמר הסיפור. זה לא עובד ככה והלוואי וזה היה עובד ככה. במשך השנים כל יפי הנפש האלה שבנו חוקים על חוקים על חוקים, רק צרות הם הביאו ואחד מהם זה הנושא של שיטת המכרזים ואני אומר לכם מניסיון, אני אומר לכם מניסיון ותבדקו את זה ברשויות אחרות, בגלל השיטה הזאת מה שקורה, לפחות 50 אחוז מהזוכים בכל התחומים הם קבלנים בינוניים, מינוס ומטה. כי הרי למשל, בוא ניקח נושא של שיפוצים. אין ויכוח. דוד, אל תעצור אותי. אני אחליט מה קשור או לא קשור, אתה שאלת אותי שאלה ואני רוצה לתת תשובה ואתה לא נותן לי לתת תשובה. אם בסופו של דבר, אם אתה ממחר אז אתה יכול ללכת, אני נורא מצטער, אני אתן תשובות מסודרות. זה מה שהסברתי, זה מה שהסברתי בהתחלה ואמרתי זה הסיבה גם כן שלא אמרנו את הכל. כי ידענו, גם אם זה כתוב, אנשים יאבדו קשב ויגידו לא נתתם תשובות וזה מה שקורה פה עכשיו וצדקנו. יפה, אתה לא רוצה לשמוע תשובות. אתה לא רוצה לשמוע תשובות.

דוד קניאל: זה לא תשובות, שאלתי מה הם מקצים אוקיי, אז הקבלנים במילואים במטה ולא מקבל תשובה.

יצחק רביץ: אני לא חושב שאפשר להמשיך את הישיבה ככה, זה פשוט מיותר. לא באו פה לקבל תשובות, לא באו לקבל פה תשובות, אני לא התחלתי אפילו. אני אפילו לא התחלתי, אתה לא באת לקבל תשובות, אתה רוצה בשביל הפוליטיקה. כי אתה לא נותן לי לדבר, אתה לא נותן לי לדבר, מפריע כל הזמן, זה נראה שאתה מפקד מלקבל תשובות, אתה חייב שיישאר שאלות באוויר

דוד קניאל: זה הכל, לא עונה לשאלות ומתחמק. עוד פעם אחת,

יצחק רביץ: אם אתה מפריע, אם אתה מפריע, אתה צריך לסגור את הישיבה הזאת. אתה ביקשת אותה, אני לא ביקשתי את הישיבה הזאת, יש לי מה לעשות עכשיו. אתה ביקשת, תיתן לדבר תיתן לדבר

אסף נגר: ביקשנו שהגזברית תהיה פה, שמהנדס תהיה פה.

חיים שפירא: 2,000 מטר של החצרות, זה כולל הקרוואנים או בלי הקרוואנים?

יצחק רביץ: לא כולל את הקרוואנים, תסתכלו, תעבור רגע על השקף הזה ואתה יכול לראות בבקשה את זה. בשקף אני אצביע לכם כאן, בשביל שכולם יראו.

המועצה המקומית קרית-יערים (טלזסטון)

דוד קניאל: זה החדש.

יצחק רביץ: רק רגע אחד.

אסף נגר: הכחול זה מה שנשאר מהקרואנים. זה מה שנשאר.

חיים שפירא: חלק הכחול הזה זה לחצר לכיתה ח'. החלק הכחול זה חצר שתהיה לכיתה ח'.

אורי פוקס: יהיה, כרגע.

חיים שפירא: יהיה, זה נושא אחר. ה"יהיה" זה עניין,

אורי פוקס: עוד עניין. אתה רוצה את התשפ"ה?

חיים שפירא: זה המייל הקודם.

אורי פוקס: זה המייל הקודם, המייל הקודם. צריך להבין, ילד צריך קודם לצאת החוצה.

יצחק רביץ: טוב, תרימו את זה טיפה למעלה. זה השטח של תפארת יהודה. 720 מטר. עכשיו תעבור רגע אחורה. הוא למטה מושך, זהו. זה תשפ"ה. אתם שמים לב? זה החצר. יפה. תשפ"ו, כל החצר הזו היא עדיין לא מסומנת פה. יש פה רק את הרצועה הזאת. היא מסומנת במקרא, שזה חצר לגדולים שלומדים כאן, כיתות ז'ח'.

חיים שפירא: חצר עתידית.

יצחק רביץ: לא, החצר קיימת.

SPEAKER 09: אין קידחת? היא תמיד הייתה,

יצחק רביץ: עכשיו שנייה, פה התחלתי להגיד משהו מאוד מאוד חשוב, וזה הדבר הבא שאני אומר, עד עכשיו רק הסברנו את הרקע. כעת באים לנקודה העיקרית. הנקודה העיקרית היא כדלהלן. כמו שהסברתי, המועצה, לפחות 50 אחוז מהמקרים אנחנו נופלים עם קבלנים, אני מתבטא מאוד בזהירות, כי יתכן ונחליט ללכת לתביעה משפטית מול הקבלן וכל דבר שיאמר פה או לא יאמר פה, ישמש אותו או אותנו, אז אני צריך מאוד מאוד להיות זהיר. הקבלן, בוא נדבר יותר בלשון החיובית, למשל הקבלן של תפארת יהודה הוא קבלן בעל שם, באמת מצליח מאוד במכרזים, משכ"ל דוחפים אותו לכל מקום, קבלן לשם ולתפארת. הקבלן הנוכחי, החברה הזאת, אני, איך אני אגיד את זה, נפלנו ובגדול, וכמו שנפלנו לפני שנתיים, מי שזוכר, כשיקמנו את רחוב אוזניים לתורה, גם כן נפלנו שם עם קבלן איום ונורא, שגם לקח המון המון זמן. אני יכול לתת לכם דוגמאות של קבלנים שלפעמים אנחנו זוכים, יושב פה תושב שמכיר את זה מקרוב, כשיקמנו את הגנים שנה שעברה, של גני גולדקנופף, רביעיית הגנים באוזניים לתורה, הקבלן עבד שם במהירות, בזריזות, בלוחות זמנים. תקתקו עניינים.

עו"ד לינוי ג'ובני: אי אפשר במכרז להגיד אני עובד עם מי שאני אוהב.

יצחק רביץ: כן, כן, פה נפלנו עם קבלן נורא, אין לכם מושג איזה עוגמת נפש וגיהנום שאנחנו עוברים איתו, אין לכם מושג. מיד, שנייה, שנייה, רק רגע, כי זה מאוד מאוד חשוב, זה נותן תשובה ועושה קצת סדר ושכל. מיד כשהוא עכשיו יבוא וישאלו, אני רוצה להסביר כמה דברים. אחד, כמו שאמרתי, שיטת המכרז. מביאה אותך לפעמים להתמודד, כשאתה קיבלת קבלן לפעמים גם לוקח לך זמן עד שאתה מזהה עם מי אתה עובד, וזה בימים הראשונים הכל. נחמוז, והוא מביא צוות, ומביא את האדריכלים שלו, ועושה פוזות שהוא הכי מסור בעולם ואחרי זה תוך זמן מגלים דברים אחרים. יש כאן נקודה נוספת שצריך לדעת, בשביל לבנות מכרז צריך כתב כמויות אתה צריך להחליט בעצם מה אתה רוצה לעשות. החדר, בגלל מצב הדברים בקרית יערים החיידר יכל להגיע לכך שתהיה לו תמונת מצב מה קורה בשנה הזו, ממש בזמן מאוד מאוחר. כי למשל אתן לכם דוגמה. גן גיל 4. היה להם התלבטות אם לפתוח שני גנים או שלוש גנים וזה היה משנה את כל התמונה. וגם זה יש לנו כתוב בסיכומי פגישות. אני עברתי היום לקראת הישיבה ועברתי את זה וראיתי את זה גם בסיכומי פגישות וגם במיילים, הכל כתוב. החדר דרש שכל הגנים יהיו ביחד. זאת אומרת, כל גני גיל 3 ביחד, כל גני גיל 4 ביחד. וראיתי מיילים שאני כותב ומתחנן לחדר, ואז

המועצה המקומית קרית-יערים (טלזסטון)

אני ראיתי שפה זה לא הולך, אז אני מכתב גם למעלה. את רימר ואת ברקאי ואני כותב, רבותיי, יש לכם פה גנים, הם יעמדו ריקים, שפה קרוואנים, הם יעמדו ריקים. אין לנו מה לעשות עם הקרוואנים האלה, להוציא אותם אנחנו לא יכולים. להוסיף שם עוד קרוואן אנחנו לא יכולים, זה מגרש פרטי הרי של לוונברג. תשאירו שם את הגנים וגן אחד יהיה במקום אחר, מה קרה? זה הרי הכל פה אנחנו מדברים על זמני, נכון שהזמני הזה הוא ארוך, אבל בואו תשאירו שם את הגנים. והחיידר מצידו אמר, בשום פנים ואופן, זה עניין פדגוגי. זה חינוכי, הגנים צריכים להיות ביחד, עם איזשהו משרדון, עם מרכז למידה, ופה נגמר הוויכוח, כי אנחנו לא מתווכחים עם החיידר על נושאים חינוכיים, הם המוסמכים לקבל את ההחלטה בעניין. והם דרשו, ברגע שהתברר שהם צריכים שלושה גנים, הם דרשו להיכנס לתוך הבניין. אנחנו לא רוצים את הקרוואנים האלה, וזה כתוב לנו בצורה מסודרת וברורה וחד משמעית. כולל בימים האחרונים כשראינו שאנחנו מתקרבים לכך שלא מגיעים, אמרנו להם אז לפחות תישארו שמה, תישארו עוד קצת. אמרו לא, ככה לא מתחילים שנה, ואני לא מתווכח איתם, כאבא אני לא מתווכח איתם. אני, יש לי ילד בחדר, יש לי נכדים בחדר, אני יכול להבין שהצוות החינוכי מבין מה שאני לא מבין. מה שאנחנו כל הצוות לא מבינים, אם הם אומרים שמבחינה חינוכית זה חייב להיות ביחד, אנחנו מקבלים דעתם. לכן אני אומר, לקח זמן עד שהתחלנו להוציא כתב כמויות. זה לא דברים שתלויים במישהו. פתאום מגיע תושב חדש וזה משנה, יכול להיות שני ילדים שמשנים אם יש שני גנים או שלוש גנים. היה 16 ילדים שלא התקבלו, רק בשלב מאוד מאוחר הם התקבלו לחיידר וגם זה שינה את התמונה. דבר אחרון שאנחנו צריכים לדעת שגם הזמן לבנייה הוא גם מוגבל, אי אפשר להתחיל באמצע הלימודים דברים מסוימים של שבירת קירות וכאלה. זאת אומרת, כל המגבלות האלה גרמו לכך שעבדנו באופן מקסימלי והגענו לתוצאה הכי טובה שאפשר במסגרת הנתונים בשטח. בעצם מצב הדברים, השקף שעומד לפנינו, יש פה אחד, שתיים, שלוש, ארבע חצרות חדשים. היום נגמרה החצר האחרונה. מה שנקרא חצר עץ הרימון, מתחת לגשר, שזה נגמר היום, ויש עוד חצר אחת שזה על הגג, שזה ייגמר בין ראש השנה ליום כיפור. בעזרת השם, לפי לוחות הזמנים האחרונים שעוד תכף נדבר על זה, כלומר, יש להם כבר ארבע מתוך חמש שהם קיבלו. עכשיו נדבר כהורה, גם אני הורה, אל תשכחו שאני הורה וסבא, ולאף אחד לא אכפת מהילדים שלו יותר מהשני, לכולם אכפת אותו דבר, וזה לא רק אני, גם לצוות המועצה שהיו חלק ממטה פתיחת שנת הלימודים, גם להם יש ילדים בכיתות ולכולנו אכפת אותו דבר, לאף אחד לא אכפת יותר מאחרים. וכבר זה אמור לפתוח עיניים לכולם, להבין שהדברים נעשים פה מאוד מאוד באחריות, מאוד באחריות וברצינות. מאוד.

דוד קניאל: 70 מטר גם נמצא?

יצחק רביץ: כן, 70 מטר זו חצר חדשה שיצרנו עכשיו את זה.

דוד קניאל: החיידר עושה שם משהו. בשפיץ? כן, זה לכך פה שפיץ,

יצחק רביץ: זה חצר של המכינה.

דוד קניאל: ברור שאין להם ברירה.

יצחק רביץ: החדר עושה שם דברים וזה דבר מקובל.

דוד קניאל: 40 מטר הזה גם כן?

יצחק רביץ: 40 מטר האלו זה תוספת על החצרות של הגנים של תפארת יהודה לשעבר, ליד גני סולם. אז בואו נדבר רגע על לוחות זמנים ואני רוצה להסביר. שנייה, רבותיי, יש פה נקודה חשובה שאם לא נגיד אותה עד הסוף, בסוף תישארו עם שאלה ואז יגידו שסתם מרחתי. הלוחות הזמנים, אז כמו שאמרתי, חצר אחת נשארה מתוך כל החמש חצרות שאותה צריכים, הוא יהיה בין ראש השנה ליום כיפור, עושים מאמצים אדירים להקדים את זה כל יום, כל יום כמה פעמים ביום, אני שם עם הצוות כדי לנסות להקדים, לפתור בעיות, יש שם צנרות, ויש שם עניין של שאלה אם אפשר לקדוח שם בגג כי יש שם יריעות הגנה מפני הגשם. זה כל מיני שאלות שמתגלים תוך כדי, ואנחנו צריכים להביא מהנדס שיאשר את זה וכן הלאה וכן הלאה.

דוד קניאל: ה-1100 זה לא של הגן?

יצחק רביץ: זה היה גם שנה שעברה וגם השנה, זה אותו דבר.

המועצה המקומית קרית-יערים (טלזסטון)

דוד קניאל: לא, הגן היה שם כל הזמן. הכל ביחד, אנחנו לקחנו את כל הגן. זה לא לילדים שלכם לשחק.

יצחק רביץ: למה לא?

דוד קניאל: מה, גם פה הם יכולים לשחק?

יצחק רביץ: פה כן. אז מה, הילדים של הגן הם גם הילדים שבחדר. לא,

דוד קניאל: בסדר,

יצחק רביץ: זאת אומרת הם חלק מה-800, גם ילדי הגן הם חלק מ-841 ילדים שיש להם.

דוד קניאל: לא, אבל אני שואל. אני שואל. הגן הזה היה פה קודם.

יצחק רביץ: לענייננו. עכשיו נשאר החצר ואז נשאר לנו את הגנים. את הגנים שנמצאים איפה שהיו תפארת יהודה, אנחנו שברנו שם קירות, לקחנו את כל חדר המנהלה של תפארת יהודה פלוס כיתה מכיוון שתפארת יהודה היה להם גנים קטנים של 25 ילדים, פה מדובר על גנים גדולים של 30 ילדים פלוס, אז צריך גנים גדולים מאוד. אנחנו שוברים את זה, לפי הלוחות זמנים שנמסרו מהקבלן זה יהיה מוכן בעזרת השם ב-2 חשוון. הגנים האלה מוכנים כולל החצר, ואז גיל 4 יעלה למעלה. וכל העניין של הכניסה ייפתר, הם לא יצטרכו להיכנס מסביב ולא לרדת שתי קומות, יהיו להם גנים מרווחים חדשים, גם עם חצרות מסודרים. עכשיו, במידה וכל העסק הזה היה מוכן בזמן, אז לא היינו יושבים פה עכשיו וכל ההורים היו מרוצים, פחות או יותר, יכול להיות שהיה מישהו שהיה בא עם טענה ואומר, למה יש חצרות קטנים ולא חצרות גדולים? שומע ויכול להיות שיש מקום לדון בזה, אני לא נכנס לעניין. אבל הכל היה בסדר. כל הנושא והבעיה היא, וזו שאלה אמיתית וזקקה וכאב צודק של ההורים, למה זה לא היה מוכן בזמן. זה כאב אמיתי של ההורים, אנשים באמת באו כאן כי אנשים היה אכפת להם שהילדים שלהם יגיעו לתוך בניין שהוא באמצע שיפוצים, לתוך חצרות שלא מוכנים. אז על זה אני התחלתי והקדמתי, הסברתי את כל העניין הזה. לא הייתה כאן רשלנות של אף אדם מעובדי המועצה ולא של ראש המועצה. ולא של משכ"ל ולא של אף אחד. אני אומר את זה במפורש ואני יודע שהדברים האלה מוקלטים והם ישמשו אותנו. נפלנו פה עם קבלן כמו שקרה לנו באהל חסיה כמו שאתם יודעים שהלכנו למשפט והיינו צריכים להוציא אותו באמצע ולהביא קבלן אחר ורק אז נגמר הבניין. גם את זה שקלנו וישבנו עם משכ"ל לנסות לראות איך להוציא את הקבלן הזה, להכניס קבלן אחר. אתם יודעים שאנחנו כפופים לחובות מכרז, אתם יודעים שאנחנו לא יכולים לעבוד פה איך שרוצים, הדברים פה מאוד מאוד לא פשוטים ועשינו כל מה שאפשר עם כל השיקולים כדי לגמור את זה הכי מהר, כרגע כל משכ"ל עד הדרגים הכי גבוהים מעורבים בעניין, והצלחנו להביא אותו למצב שהוא עומד בלוחות זמנים, ומאז שהוא נתן את הלוחות זמנים, הוא פחות או יותר עומד בזה. אני רוצה לציין עוד דבר. הקבלן הזה עבד גם בבית שמש וביררתי בבית שמש, הוא קיבל שם עבודה של 10 מיליון שקל וגם בבית שמש הוא לא מסר בזמן, כולל בניינים של חינוך מיוחד. הוא לא מסר בזמן, כן. אני רוצה להגיד לכם עוד דבר, בבית שמש יש 16 מוסדות חינוך, או חדשים או בשיפוצים, שעד לרגע זה לא גמרו את השיפוצים. יש בניין של 44 כיתות שיש שם שלוש מוסדות שלא חוברו לחשמל, הם לא הצליחו להפעיל את מה שאנחנו עשינו פה עם מנכ"ל חברת חשמל וכל זה, הם לא הצליחו לעשות את זה. ויש שם עד היום, נכון להיום בבוקר, אין שם חשמל, הם לומדים בחצר ובתורנויות. ואני מדבר על 16 מוסדות, וחלק מהמוסדות הם מבנים שהקבלן הזה לא מסר להם. הוא לא עמד בזמנים. אגב, הוא לא עמד בזמנים גם בשיפוץ באוהל חסיה. מי שיודע גם באוהל חסיה הוא לא מסר בזמנים. רגע, שנייה, שנייה, אסי, אני צריך להיות, רק רגע, שנייה,

אסף נגר: המועצה לא מעניין אותה מי הקבלן. אלא מעניין אותה כמה הכסף משלם. לא, אחיזות. יש מכרז,

יצחק רביץ: יש מכרז.

אסף נגר: אנחנו בודקים מהקבלן. הם לא בדקו.

יצחק רביץ: טוב, בודקים, בשיטת המכרזים גם בודקים, יש מדד איכות בתוך המכרז וגם את זה מודדים. רק מה שאני רוצה להגיד לכם, יש, עשרות מוסדות אם לא מאות מוסדות ברחבי הארץ שנמצאים במצב שלא הצליחו להגיע

המועצה המקומית קרית-יערים (טלזסטון)

כי קורה כזה דבר. ואני רוצה לומר לכם עוד דבר, עוד דבר. מאוד מאוד חשוב בנושא הזה. כשאנחנו ידענו שצריכים לחתור למטרה ולהגיע לכך שדבר ראשון צריך להוציא את תפארת יהודה, היה לנו גם שם אירוע, היה לנו שם בית כנסת ברסלב, ואחרי שהקבלן כבר זכה, וקיבל תוכניות, ואנחנו לא התקדמנו, הקבלן הודיע, תקשיבו טוב, אם השבוע אני לא נכנס לעבודה, אני לוקח עבודות אחרות, שנה אל תדברו איתי. ואז הבנו שתוך שבוע צריכים. לגמור את האירוע, המועצה הכניסה יד לכיס, עשרות אלפי שקלים, סכומי עתק, זה בשביל מועצה קטנה כמו שלנו, שילמה, העתיקה את בית כנסת ברסלב למקום אחר והיו כאלה ששלחו לי הודעות באותו זמן, למשל אסי נגר שאז עוד לא היה חבר מועצה, למה אתה עושה את זה ובשום פנים ואופן אל תעשה את זה. וכמו שאז לא נכנעתי, כי אם הייתי נכנע אז, עד עכשיו הבניין לא היה נבנה וכמו שבתקופת אוהל חסיה, מי שזוכר, אם אתה רוצה נעלה את זה פה גם כן. שכולם יראו, הלכו לתקשורת, מה שקורה עכשיו זה כלום למה שעשו לי אז. הפגנות ומהומות ושבתות. למה בונים ולמה בונים? שנתיים עבודה זה לקח לנו. ואז אמרתי, רבותי, תקשיבו טוב. פה יש צוות מקצועי, אנחנו יודעים מה שאנחנו עושים, הכל יהיה באחריות, שעה משעות ראשה של אף ילדה לא נפלה. ומה לא עשו לי? פצ'קוילים, אתם זוכרים את הדפים האדומים האלה בלוחות מודעות? אני לא שכחתי את זה. ואם אז הייתי נכנע ללחץ עד עכשיו בנין אוהל חסיה לא היה מוכן.

אסף נגר: אני אגיד לך,

יצחק רביץ: אני לא שוכח את זה, גם הילדים שלי לא שכחו את זה. רגע, אל תעצור אותי.

אסף נגר: בלי אחיזת עיניים. בלי אחיזת עיניים.

יצחק רביץ: לא לעצור אותי. אל תעצור אותי, הכל כתוב.

SPEAKER 08: אתה תפנה את המקום לפני שהמקום נסגר.

אסף נגר: אסור לפנות בית כנסת. עד שבת הכנסת החדש נבנה עד הסוף ועמד שלושה שבועות ריק, שלושה שבועות ריק, היה חילול השם גדול, חילול השם שלושה שבועות ריק, לא היו חפירות, לא כלום. העיקר לפנות בנגז ברזל ולשבור את הכל. אז די, תהיה אמיתי,

יצחק רביץ: תהיה אמיתי, אני מדבר עכשיו, אחרי זה אתה רוצה אתה יכול להגיד הכל, אתה יכול להגיד מה שאתה רוצה. אם אני הייתי נכנע אז ללחץ הציבורי העצום, שהיה שהוא פי 50 ממה שקורה עכשיו, לא היה היום אהל חסיה לא היה היום, ורק ידעתי שאני צריך להיות לא פופולרי ושנאשים יקללו אותי ויאשימו אותי, אבל אין לי ברירה, וברוך השם בזכות דרך הניהול הזו לעשות הכל במקצועיות עומד היום בנין אהל חסיה לתפארת

אסף נגר: הבעיה זה הניהול, הניהול כל פעם. צולע, מסובך, מסתבך ומקלע לשמיים.

יצחק רביץ: אתה לא תעצור אותי באמצע שאני מדבר. זה לוקח זמן, כי אמרתי לכם מראש, הקדמתי ואמרתי ואתם ביקשתם את הישיבה הזאת, ואמרתי לכם שהתשובות הם מורכבות וכוללות הרבה פרטים. באתם לשמוע תשובות או רק להפריע ולא לתת לי לדבר? אז בבקשה, אתם רוצים תשובות, זה ייקח זמן, יש לי עוד מה להגיד ואני אחזור ואומר את זה עוד הפעם, הניהול הוא מקצועי מאוד, לא רק על ידי, כל צוות המועצה, באחריות שאין כדוגמתה. לכולנו יש ילדים. באותו זמן בבית הספר היו לי ארבע בנות. והילדה שלי חוזרת יום אחד הביתה עם פתק בתוך הילקוט שאבא שלה רוצה, אתה יודע את זה? והפתק הזה עד עכשיו שמור. הילדים שלי סבלו, אני סבלתי, לא התבכיינתי ולא אמרתי שום דבר. בגלל זה אמרתי משהו? לא, אבל התקדמנו בכל הכוח. התקדמנו בכל הכוח כדי לגמור את זה, ואם אז הייתי נכנע ללחצים כמו שיש היום, לא היה אהל חסיה, ואם היום אני אכנע, ללחצים שיש היום, אז לא יהיה בסוף את הבניין הזה. אנחנו חותרים בסוף למקום מאוד ברור, שהבניין הזה יקום, בניין של 44 כיתות, יש פה המון פעולות שצריכים לעשות בדרך, אנחנו צריכים להגיע, לא עכשיו. לא, לא, תקשיב, לא יקרה לך שום דבר. אנחנו צריכים בסוף להגיע לבניין הזה של 44 כיתות בנוי ובשביל זה יש פעולות שנעשים, יש כאן אנשי מקצוע. בכל רשות מקומית יש צוות בינוי או צוות פתיחת שנת לימודים, איך שקוראים לזה, עומד שם או ראש המועצה או מישהו מטעמו והצוות המקצועי. אין שם לא חברי מועצה ולא הורים וככה זה עובד בכל רשות, אין סיבה שאנחנו נהיה אחרת. לכן אני חוזר ואומר, אני רוצה לסכם את הנקודה הזאת כי יש עוד דברים להגיד. אם

המועצה המקומית קרית-יערים (טלזסטון)

הכל היה מוכן, מה שעכשיו אנחנו ברוך השם כבר כמעט רואים את הסוף, בניגוד למכתב הזה שאני לא יודע מתי הוא שלח לך את זה.

חיים שפירא: הוא שלח לי את זה אתמול.

יצחק רביץ: אתמול, אז הוא לא היה בחדר הרבה זמן. לא היה בחדר הרבה זמן. נשאר חצר אחת לגמור ואת הגנים.

דוד קניאל: למה את החצרות האלה?

יצחק רביץ: רק שנייה אחת, רק רגע. אם היינו מגיעים למצב שבתחילת שנת הלימודים הכל היה מוכן, אז הכל היה בסדר, נכון שהיו כאלה מתווכחים שאומרים שצריך חצר גדולה מאשר קטנים, היו כאלה שאומרים שהפוך, חצרות קטנים. אבל לא היינו בדבר הזה שעכשיו יש, אני מגיע להכל. לא היינו מגיעים למצב שיש כזו אכזבה וכאב אמיתי של הורים. וזו באמת פשלה גדולה, אבל לא היה כאן משהו שנעשה שלא אחריות, לא היה משהו שאפשר לעשות יותר מהר, זה קורה, זה קרה, וזה קורה בעוד מקומות.

אסף נגר: שאלה על הנושא, לפני שאתה סוגר את הנושא, אפשר לשאול שאלה: שאלה. אנחנו דיברנו עד עכשיו על החצרות, הבנו, קיבלנו את הכל. מה היה המהלך החכם להוסיף עוד קרוואנים לשיבת כתר תורה כדי לאבד את השטח שאז אנחנו מסתבכים. למה הוספנו קרוואנים ולא פיננו? הוא שאל את זה גם קודם. כן. מה המהלך לקחת את זה, לתת למוסד פרטי והסתבכנו עם כל הסיפור הזה? בשביל אותם קרוואנים שאל את זה קודם,

יצחק רביץ: בשביל לפנות את מתחם הכרם אנחנו צריכים להוציא משם את בית אברהם ואת כתר תורה ואת הגנרטור, מדברים על 39 קרוואנים שצריכים לצאת משם. שנייה, אבל זה לא הקרוואנים האלה. שנייה, שאלת שאלה אני רוצה רגע לענות. תנו לי רק שנייה אחת לענות. צריכים להוציא משם 39 קרוואנים. בשביל להוציא אותם, זה אירוע, זה מגה אירוע ביישוב כל כך צפוף כמו שלנו, שאנחנו צריכים למצוא לשתי הפונקציות האלה מקום.

דוד קניאל: למה אנחנו?

יצחק רביץ: אז אני יכול ללכת בשיטה שלך ולעשות אותו דבר כמו שהייתי עושה בברסלב. ברסלב פה, אנחנו לא בונים עד שזה זז. אם היינו הולכים בשיטה שלך, לא היה לנו בנין בנוי לתפארת יהודה, לא היה כלום. אבל אני אחראי, יש לי אחריות שבעוד, שנייה אני אשלים את השאלה כי שאלת, רק רגע, רק שנייה, כי אני אחראי. ועל הראש שלי יש עכשיו שעוד כמה שנים סוף סוף יהיה את הבניין הזה של 44 כיתות. בשביל זה אנחנו היינו צריכים להכניס יד לכיס ולממן את המעבר של ברסלב. בשביל זה היינו צריכים, למרות האירוע של הקברים, להוציא מיליון וחצי שקל, היינו יכולים להגיד לאט לאט, מביאים מהנדסים, בואו נמצא פתרונות, נלך מכאן, נפנה, נעשה את זה, היינו יכולים לחסוך כמו כלום, מאות אלפי שקלים. היינו יכולים גם כן כשהקבלן בא ואמר תנו לי מיליון, מיליון מאה שקל בשביל, לא ממחרים לשום מקום לאט לאט, תגמור לבנות עוד שנתיים, אבל לא, יש אחריות, העסק פה חייב לעבוד כי כל טלזסטון בנויה על כך שהמוסדות יבנו ויתקדמו. כמו שהסברנו ונתנו פה את כל הנתונים. זו הסיבה. כרגע יש פולשים, פולשים בהסכמה, פולשים שלא בהסכמה כרגע וצריכים לפנות אותם. אני לא מחפש להיות צודק, אני מחפש כרגע להיות חכם. ולדעת שצריך את שנייה, רגע, רגע, אני עוד לא אמרתי להם לא. אוקיי. אז אני יודע שאת הקרוואנים האלה מוכרחים להוציא, להעביר מהמקום הזה, גם אם זה יעלה למועצה כסף. אנחנו עושים המון מאמצים. מדובר על להוציא אותם לחצר הזו. תיתן לי להשלים, אתה עוד שנייה מקבל תשובה. כן, בבקשה. עוד שנייה, רק רגע, תנו לי להשלים, זה דבר שבנוי על דבר.

דוד קניאל: כן.

יצחק רביץ: ולכן אנחנו צריכים להכניס יד לכיס, אני רוצה להוסיף כאן, לפתוח סוגריים, נעשים המון מאמצים. שאנחנו לא נצטרך להכניס יד לכיס, יכול להיות שעם כתר תורה זה ילך כי יש איזשהו מהלך, עם בית אברהם אני לא יודע כי בכתר תורה יש משהו, סוגרים וזה בבית אברהם זה הרבה גבאים, סיפור יותר שונה, זה ציבור, אי אפשר לסגור עם משהו אחד, זה דברים יותר מורכבים, אז אני לא יודע אם אפשר להגיע. לדברים שאנחנו מגיעים. עכשיו, בעיקרון התוכנית הייתה שהקרוואנים עוברים מה שיש שם, מתחילים לפזר את הקרוואנים שמה, דבר ראשון לחצר הקרובה שמה, ואז שנייה,

המועצה המקומית קרית-יערים (טלזסטון)

חיים שפירא: בסוגריים אני יכול להגיד שאז עוד איכשהו יכלנו להבין שאם זה אינטרס שצריכים לפנות את מתחם הכרם בשביל לבנות את הבניין, אפשר להגיד להורים. תקשיבו, אנחנו מפנים את המתחם כדי לבנות בניין, כדי להעביר את החדר. אז לקחו לכם שטח, אבל, אוקיי.

יצחק רביץ: שני דברים. דבר ראשון, במתחם הזה, יש שם ככה קרוואן אחד של 14, חלקים, שהוא בעצם חלק אחד שצריך להתחבר ולעבור קומפלט.

יצחק רביץ: למטה יש קרוואן אחד של 20, של 14 שהוא מחובר, ועוד 20 קרוואנים בודדים. זה מה שיש שם. ה-14 וה-20 האלה לא נכנסים לתפארת יהודה, אפילו לא בדוחק. מצד שני, ה-14 לבדו, אם תכניס רק אותו ותחבר אותו, אתה מאבד המון שטח ולא נצליח להכניס עוד קרוואנים. אז לכן חשבנו שמה שצריך לעשות זה להעביר את מה ששם למקום אחר ואת החדשים לשים, זה לא משנה אם אתה שם את זה, את החדשים במקום אחר או את זה במקום אחר, זה אותו דבר.

חיים שפירא: , אבל במקביל אתה אומר שהם בודקים. רק שנייה. רק רגע. מצד שני, אנחנו עוד נותנים להם

יצחק רביץ: תן לי להשלים, רק רגע, אני חושב שראיתם עד עכשיו שכל שאני מתקדם עוד אז נוספים עוד נתונים, אז תנו לי להשלים. בסוף זה עוזר לקבל עוד מידע ואני לא אברח לשום מקום, אם יש למישהו עוד שאלה, לא אברח לשום מקום. בסוף יש לנו אירוע של כתר תורה של 19 קרוואנים חדשים, יש עוד 19 או 20 קרוואנים חדשים פלוס קרוואן של שירותים ומקלחת ופלוס 34 קרוואנים שלכל העסק הזה צריך למצוא מקום. זה לא משנה אם החדשים ילכו לבעלז והישנים יהיו שם או להפך, בסוף זה אותו דבר. עכשיו, את כל הסיפור הזה של בעלז. בעלז אנחנו מנסים במאמצים מעל שנתיים, מאז שאברהמוב הגיע לכאן, מאמצים אדירים שנעשו ולא צלחו, לא צלחו. רק עכשיו לאחרונה הצלחנו להגיע לסיכום, כמו שהצבעתי לך, עירבנו את הרבה בעצמו, לא פחות ולא יותר, כי לא היה להם שום בעיה. עירבנו את הרבה בעצמו, עם כל הצוות מסביב, זה הגיע בסוף מלמעלה, בניגוד לדעתם של כל צוות ההנהלה כאן בקרית יערים, שמתנגדים לזה עד לרגע זה. והם עושים עדיין מאמצים ללחוץ על המוסדות שזה לא יקרה, אבל הצלחנו להביא את זה לשם.

חיים שפירא: לא הבנתי, יש לבצע את זה על חשבון מי?

יצחק רביץ: רק שנייה אחת, נגיע לכל דבר, נגיע לכל דבר, רק שנייה אחת. לכן המעבר לבעלז, לא יכולנו לעשות אותו עכשיו כי הוא עוד לא מוכן. אנחנו עושים מאמצים כבירים, אנחנו לא יודעים אם נצליח לעמוד בזמנים לשם אנחנו מכוונים. אנחנו רוצים לנסות לעשות שבין יום כיפור לסוכות, בימי בן הזמן, אם נוכל להעביר את הקרוואנים, אני גם בזה לא יודע אם נצליח לעמוד. כי שוב, זו חובת מרכז וזו עבודה ענקית שאנחנו צריכים לעשות אותה והמון תשתיות ופירוק, אני מקווה שנגיע לשם.

חיים שפירא: אבל למה להגיד שהרב קלימי לא יפלוש לשם גם ואז ימצאו לו פתרון? למה שהרב קלימי לא יפלוש לשם? לבוא לשם עכשיו גם, ואז המועצה תמצא לו רימון. לא,

דוד קניאל: גרוסברד עכשיו אמר לי, בצחוק אני אומר, כשהוא אמר לי שעוד מעט הוא יצטרך לעבור משם, אז גם זה יהיה בחשבון.

יצחק רביץ: כמו שאמרתי, גם בית אברהם. וגם כתר תורה, בסופו של דבר אנחנו יכולים להיות צודקים ולתקוע את התהליך הזה עם משפטים ודיני תורה ולהיות צודקים במשך זמן רב, זו אפשרות אחת. אפשרות נוספת, זה לבוא לעשות כמו שעשינו בברסלב

דוד קניאל: מי מקבל את ההחלטה, בסדר? למי כן ולמי לא.

חיים שפירא: לא, שנייה, זה לא למי, הוא אומר לכולם כן, אבל שנייה.

דוד קניאל: מחר בא אליך, אני סתם לוקח גרוסברד. גרוסברג בא אליך ואומר, תשמע, זה שטח של בית, איך קוראים לו, בית ישראל.

המועצה המקומית קרית-יערים (טלזסטון)

חיים שפירא: ירושלמי. חייבים למצוא פתרון. אז תיקח אותי מפה. אולי באמת נתנו לו לפי הטענה.

יצחק רביץ: לא בכל מקרה יש סיטואציה שמצריכה אותך לעשות את הדברים דחוף. למשל במקרה שלנו.

דוד קניאל: כשאני אישרתי תב"ר אתה משתמש בו

יצחק רביץ: אני רוצה לשאול אותך שאלה. אתה עד עכשיו לא נתת לי תשובה. אני שואל אותך שאלה גם באישי וגם עכשיו אני שואל אותך, לצעוק זה מאוד כיף, אתה גם מקבל המון מחיאות כפיים מהתושבים, ישבת פה עכשיו, דיברנו כמעט שעה. משהו השתנה לך בחשיבה או שעדיין אתה חושב מה שחשבת בהתחלה? לא. כן ולא.

דוד קניאל: קצת, כן. קצת כן.

יצחק רביץ: לא, אני שמח, אני מאוד שמח. אני שמח כי הוא לא היחיד, כל מה שדיברתי איתו ושמע את הפרטים, אמר שהוא מבין שהתמונה שונה ממה שזה נראה בחוץ. בכל מקרה, מה שצריך לדעת הוא כזה דבר. הישיבה היא עובדה קיימת. ברוך השם זה הנכס הכי חשוב ליישוב ומכל הבחינות. יש שאוהבים אותה, רק שנייה, יש שלא אוהבים אותה. אני חושב שהישיבה בטלזסטון והנחיצות שלה זה ברור לגמרי. זה לא אירוע שהתקבל בהחלטה כאן. זה גדול מאוד ממני ומכולכם. זה מאוד מאוד גבוה מלמעלה שגדולי ישראל חשבו שטובת היישוב וההצלה של היישוב, זה שתיפתח הישיבה הזאת.

אסף נגר: לא, אל תשמיץ אותנו. אל תשמיץ אותנו. אין היתר.

חיים שפירא: אבל מה זה הצוות של היישוב? אל תלך לפינות הזה.

יצחק רביץ: אתם ביקשתם את הישיבה, אין מה לעשות. אז צריך לשמוע את הפרטים ומה יש למועצה להגיד בעניין.

חיים שפירא: אבל עכשיו יש לנו בעיה נתונה שצריכים להסתדר איתה. הישיבה,

יצחק רביץ: הישיבה, זו עובדה קיימת. זה ברכה ליישוב כמו להבדיל שהצלה זה ברכה. כמו להבדיל אלף עבדי הבדלות שאף אחד לא היה שואל אם היינו מקימים פה קופת חולים או טיפת חלב או בית חולים, אף אחד לא היה שואל. לגמרי. זה פי אלף יותר חשוב. פי אלף יותר חשוב.

אסף נגר: הלכתית אתה לא צודק. זה לא נכון.

יצחק רביץ: העובדה שהישיבה קיימת פה וכולם בנינו וצריך לדאוג לכולם וצריך לעשות. אני לא יכול ככה. זה כמו האופוזיציה בכנסת, קוראים לראש הממשלה לדיון 40 דקות, והם לא נותנים לו לדבר. אני לא מבין בשביל מה הזמנתם את הדיון הזה? כדי להפריע?

אסף נגר: יש לנו 200 בחורים בכתר תורה. אבל 1,200 לבחורי הישיבות. 1,000 הם כלום, 200 הם כן. כי ההצעה זה 1,200 או 200 של כתר תורה, אני רוצה לדעת.

חיים שפירא: מה אתה מדבר לי באותן אמירות? אין תועלת באמירות האלו. יש ברכה ליישוב

SPEAKER 09: למה הם צריכים? לקחת את החצר, למה אי אפשר? אתה יודע מה שאתה מזכיר לי? נו?

יצחק רביץ: כשהמציאו את הרכבת, אז בא הממציא של הרכבת, כל הצוות שלו עבר בכל הכפרים ברוסיה, כן? הסבירו להם שצריכים להעביר פסי רכבת, הם צריכים אישור מוועד הכפר, כינסו את כל אנשי הכפר והגיע הממציא של הרכבת, והסביר איך הקטר עובד, דוד מים מתחמם ויפעיל את המערכת ואז הוא יסחוב מאחוריו את הקרונות. וכך הוא מסביר בטוב טעם למה צריך לסלול פסי רכבת וכולי וכולי. ואז הוא אומר למי יש שאלות. ואז ראש הכפר אומר כן, אני הבנתי הכל, משהו אחד לא הבנתי, איפה הוי שמחבר את הקטר לסוסים? זה בעצם מה שקורה כאן. אני מדבר, מדבר ונותן נתונים, ואתה מגיע ושואל שאלות כאילו לא דיברתי כלום וכל הנתונים שהבאתי והסברתי

המועצה המקומית קרית-יערים (טלזסטון)

כלום לא שווה. השאלה היא האם באתם לקבל תשובות? זה נראה שלא זו הייתה המטרה

SPEAKER 08: למה לא? כל דבר עונה תשובה לא עניינית. רגע, רגע, שני דברים, למה אנחנו חברי, תושבי טלזסטון צריכים לשלם את החצרות שלנו שהיה לנו חצר אדירה, שלקחו אותם סתם, למה?

חיים שפירא: היה צריך לגלגל על הישיבה את ההוצאה של התב"ר.

SPEAKER 08: בסדר, הקמתם יחד כוללים. אבל למה מהכסף שלנו? למה? א', צהרונים אין לנו כי לא יכולים

יצחק רביץ: לא, עזוב. לא, עוד פעם. חברי המועצה עוד רגע שאלו על הצהרונים. אני מסביר שוב.

SPEAKER 08: ולמה לקחת חצר על חשבון חצרות שאנחנו צריכים?

חיים שפירא: זו נקודה חשובה. הישיבה לא היה לה פיתרון....

SPEAKER 09: אמרנו דברים נפלאים אבל לא נוגע לאירוע. כבודו ענה על הכל חוץ מעל השאלה

דוד קניאל: יש שטח ענק, איפה שהולכים לבנות להם תשע קומות, למה אי אפשר לשים אותם כל כך שם?

יצחק רביץ: לא, לא, זו התשובה. התשובה היא מאוד פשוטה. הישיבה נמצאת כאן, החשיבות שהישיבה תישאר כאן היא דרמטית ואין כדוגמתה. וזו התשובה, זה לא על חשבון הילדים שלנו. אם זה היה מדובר שלא יהיו בגלל זה חצרות לילדים, אני שומע, היה מקום לדון, לא זה הנושא. מדובר כאן, מדובר אתה מפריע לי לענות לו, עוד רגע אתה שאלת שאלה, אני אענה לך. הוא שואל שאלה, אני אענה לו למרות שהוא לא חבר מועצה ואנחנו חורגים מהפרוטוקול ואפשר גם בעיקרון לסגור את הדיון אם כך מפריעים, אבל התשובה היא מאוד פשוטה, זה לא הרי אחד מול השני. זה לא שלקחו את החצרות ושמו במקום זה ישיבה. חצרות יש לכולם. יש פאשלה אחת שאמרנו שזה לא היה מוכן בתחילת השנה וסיפרתי גם כן את העניין. יש חצרות, יש יותר חצרות, יש יותר חצרות, אז הם מפוצלים. ויש כאלה שאומרים שזה אפילו יותר טוב. אז בגלל שיש כאלה שדורשים שזה לא טוב. אז בגלל זה לגרום שלא תהיה את הישיבה? יש אדם הגיוני ונורמלי שיגיד שזה אחד מול השני? יש רב שיגיד שזה אחד מול השני? אני שאלתי את הרבנים ואני רוצה לשמוע שמישהו בהיגיון יבוא ויגיד לי שבשביל שתהיה חצר של 600 מטר, ולא חצרות של 620 מטר, עדיף שלא תהיה את הישיבה ולא יהיה מקום לישיבה. הבעיה היא לא, רגע, רגע, שנייה, שנייה, אתה לא מציג את זה, אני מבין מה שאתה אומר, אבל למה אנחנו צריכים לשלם? אתה שאלת שאלה אחרת. אני עניתי, זה לא על חשבון הילדים, וזו הטעות שעלתה כאן. אנשים חשבו שזה לא על חשבון הילדים. ואם בתחילת השנה הכל היה מוכן, אז אנשים היו רואים מול העיניים חצרות והכל היה רגוע. זה לא היה מוכן והסברתי, זה לא פשלה של מישהו, זה לא מישהו שעשה כאן משהו בכוונה, זה לא משהו שמישהו אחר יכל לעשות אחרת. זה לא בגלל כמו שמישהו פה ניסה להגיד שהכל פה לא בסדר, זה פשוט בושה להגיד, מישהו פה אמר בפרוטוקול, כן, זה בושה להגיד את זה, זה בושה להגיד את זה לאנשים שלקחו הכל באחריות שאין כדוגמתה וניהלו את הדברים במקצועיות שאין כדוגמתה. ובתשומת לב שאין כדוגמתן, ובחשיבה יומיומית עם מיטב אנשי המקצוע, והגיעו למסקנות איך לעשות את זה. אז לבוא ולהגיד שבגלל שלקחו את ה-600 מטר והביאו במקום זה 620 מטר, בגלל שלא יהיה מקום לישיבה ואין מקום אחר לשים את הישיבה, לא מקבל את זה. למה אין מקום אחר לשים את הישיבה? עכשיו הגענו לשם. רגע, רגע,

SPEAKER 09: רגע, רגע, אז יש לנו חצר, אנחנו אומרים להביא ישיבה, בכיף.

יצחק רביץ: אז בוא נסגור את ישיבת המועצה ונדבר כמו בני אדם.

חיים שפירא: אתה כל הזמן שואל נכנסה הישיבה לחצר, בסדר, היה הכרח ישיבה, אבל המינימום זה להגיד להם תשמעו, תשלמו על השטח הזה בזה שתשפצו. תעשו את החצרות במקום, אתם לוקחים פה משהו. מינימום הוגנות. ברור לי שהשאלה הזו, לא עברה, לא של רבנים ולא של גדולי ישראל. לא של רבני המקום ולא של גדולי ישראל. בדיעבד, מחזיקים את זה

המועצה המקומית קרית-יערים (טלזסטון)

יצחק רביץ: אז אני אענה תשובה.

חיים שפירא: לא, אבל אני מוכן ללכת לכל רב.

יצחק רביץ: אני אענה תשובה, עניתי לך את זה בפרטי ועכשיו נגיד את זה גם כן בצורה יותר רחבה. בשיא הזהירות שאנחנו יכולים להגיד. היישוב כולו, כל התושבים והמועצה כולה חייבת את הכרת הטוב שאין כדוגמתה לרב אברמוב. קיבלת תשובה. קיבלת תשובה.

SPEAKER 08: להכל. קיבלת שני אנשים שרוצים גם תשובה.

דוד קניאל: הנה זה מגיע, זה מה שאמרת. ואני עדיין אומר את זה.

יצחק רביץ: זה הכל. זה התשובה. מה התשובה? אבל אני אמשיך. תפרט.

דוד קניאל: אני זה ואני זה ואני זה.

יצחק רביץ: הישיבה, היישוב חייב הכרת הטוב שאין כדוגמתה לאברמוב. לא היה אדם מייסוד היישוב שהשקיע פה כמו שהוא השקיע פה. מדובר על מיליונים, על גבי מיליונים.

SPEAKER 08: תגיד לי מה מיוחד פה? לא, זו ישיבה נפלאה, אני בעד שיש כולל על הכל. בשביל מי?

יצחק רביץ: אני מצטער. אבל כל גדולי ישראל לא יוצא מהכלל. מה עשית עכשיו? למה אתה מזלזל?

דוד קניאל: שהמועצה תשלם 10 מיליון שקל? או חמישה או שישה, זה הכסף של האנשים, שאין להם כסף, זה גדולי ישראל לא אמרו לנו.

יצחק רביץ: אתה אמרת עכשיו נתונים שקריים, שלוקחים מהשקפת עולם.

דוד קניאל: לא, אתה רואה, אני אגיע מההתחלה.

דוד קניאל: מי הם חמישה אברכים שמפרטים את עולם הישיבות? על זה מה שאתה אומר? אתה חוצפן? ואתה בצורה בלתי רגילה, אתה לא תגיד שזו השקפה שלי, שכל הילדים שלי, מלמדים מחצי מהיישוב פה, אברכים ויושבים ולומדים עד גיל 50, אז אתה לא תגיד לי שאני לא מעניין, וזה ממומנים על ידי, אז לא תגיד לי את זה, אתה חוצפן. ואתה שקרן, ואתה אומר לו שלא רואה, ואתה רוצה להגיד כמו שאתה אמרת ליאל, אני לא אסלח לך בזה ובבא. אז אני לא אומר את זה, כי אני לא כמוך.

חיים שפירא: אני לא מבין, הרב אברמוב משקיע פה מיליוני דולרים. הוא יכל להשקיע גם למועצה.

SPEAKER 09: לא, כי זה כסף של התושבים. אתה שומע את התשובה בכלל?

יצחק רביץ: אתה שומע את התשובה? אתם לכל אורך הדרך, הישיבה הזאת הייתה יכולה להיגמר לפני חצי שעה, אם הייתם נותנים לי לגמור משפט. וכמו שקרה לכל אורך הדרך, נתתי עוד ועוד נתונים, וחלק מהשאלות פרוח אליהם. היישוב חייב הכרת הטוב. ענקית לאברמוב, שאין כדוגמתה. אני קיבלתי הוראות מרבני היישוב ומגדולי ישראל, החל מרב גרשון ומרב דוב לנדאו ומרב משה הלל ורב שרגא שטיימן ורב בערל. והרב גלאי וכולם ללא יוצא מהכלל, נתנו לי הוראות מה לעשות. והדברים גם כתובים במכתב שקיבלתי באופן רשמי, עליו הם חתומים. אמרו לי, קראו להם הביתה ואמרו לי בדיוק מה צריך לעשות, מה תהיה ההצלה של היישוב. שהישיבה הזאת חשובה ליישוב, שנייה, רק שנייה, רק שנייה, עכשיו, אני עדיין,

דוד קניאל: אני עדיין,

המועצה המקומית קרית-יערים (טלזסטון)

יצחק רביץ: אסור, אני עדיין אסור, אתם לא רוצים, אתם עוצרים אותי כל הזמן, אתם עוצרים אותי כל הזמן.

יצחק רביץ: רק רגע, הוא שאל שאלה והוא לא קיבל תשובה אפילו. זה פשוט הזוי כל הדבר הזה. המועצה עובדת מאוד מאוד בזהירות מול הדבר הזה שאברמוב חטף כאן מהיישוב בוז, שאין כדוגמתו, היישוב היחיד במדינת ישראל שהיה ישיבה, ולא משנה מה היו המניעים שלה ומה זה, שניסו לגרש אותו מכאן, שניסו לגרש אותו מכאן ולא לתת לו דריסת רגל וזה לא הגיע רק מנציגי ציבור, זה הגיע גם כן מתושבים וכבר הייתה נקודת שבר שהיה צריך לעבוד מאוד מאוד קשה להחזיק פה את הישיבה בידיים. הישיבה הזאת מקבלת הצעות

חיים שפירא: הוא לא מקשיב לגדולי ישראל אבל זו שאלה אמיתית. אתה עוצר אותי באמצע, אתה עוצר אותי באמצע. ואתה הולך לפני שקיבלת תשובה. לא, לא, בוא נתכנס,

יצחק רביץ: אבל בוא נתכנס, היינו בישיבה הזאת. אתה לא, כי אתה לא נותן לי להשלים. אתם יכולים להגיד שאתם לא סומכים על מי שמנהל פה את העניינים. אבל בסופו של דבר, הציבור בחר במישהו

דוד קניאל: מי שמנהל את העניינים זה אברמוב. מי שמנהל את העניינים זה אברמוב. שמענו, אוקיי. כן, הוא אמר את זה בפירוש.

יצחק רביץ: אחרי זה תגיד שאין לך דעה בעניין. בסדר. בסדר, אוקיי. אני יודע שאני צריך לפעול באחריות, אני יודע שאני צריך לפעול באחריות רבה מאוד. לעשות הכל כדי שישבת כתר תורה לא תלך מפה.

אסף נגר: למה? למה? לפגוע בהם? למה לפגוע בישיבה? למה לצמצם אותם?

יצחק רביץ: אם ישבת כתר תורה תלך מפה, יהיה ליישוב אסון שאין כדוגמתו.

אסף נגר: לא נכון, אני מוחה בדבר הזה בשום פנים ואופן.

יצחק רביץ: זו לא הדעה שלי, זו הדעה של גדולי ישראל.

אסף נגר: לא, אי אפשר להביא עלינו....

יצחק רביץ: אי אפשר כך להמשיך, אתם לא נותנים לדבר. הישיבה ננעלה, והיועצת המשפטית אמרה שאי אפשר להעלות את זה להצבעה.

תום הדיון

יצחק רביץ ראש המועצה

אבי רוטנברג מנכ"ל